

unfoldinWord® Hebrew Bible

Genesis

Version 2.1.27

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-07-11 Date:

2.1.27 Version:

unfoldingWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/> The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

5	Genesis
5	Chapter 1
5	Chapter 2
6	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
7	Chapter 7
8	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
9	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
10	Chapter 15
11	Chapter 16
11	Chapter 17
11	Chapter 18
12	Chapter 19
12	Chapter 20
13	Chapter 21
13	Chapter 22
14	Chapter 23
14	Chapter 24
15	Chapter 25
15	Chapter 26
16	Chapter 27
17	Chapter 28
17	Chapter 29
18	Chapter 30
18	Chapter 31
19	Chapter 32
19	Chapter 33
20	Chapter 34
20	Chapter 35
21	Chapter 36
21	Chapter 37
22	Chapter 38
22	Chapter 39
23	Chapter 40
23	Chapter 41
24	Chapter 42
24	Chapter 43
25	Chapter 44
26	Chapter 45
26	Chapter 46
26	Chapter 47

27		Chapter 48
27		Chapter 49
28		Chapter 50
29		Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Genesis

Chapter 1

¹ בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ;² והארץ הייתה תהום ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלוהים מרחפת על פני המים;³ ויאמר אלהים יתנו אור ויהי אור;⁴ וירא אלהים את־האור כי טוב ונבדל אלוהים בין האור ובין החשך;⁵ ויקרא אלהים | לאור־יום ולחשך קרא ללילה ויהי־ערב ויהי־בוקר يوم אחד;⁶ ויאמר אלהים יתנו רקיע בתוך המים ויהי מבdryil בין מים למים;⁷ וונע אליהם אתי־הרכיע ויבדל בין המים אשר מתחת הרקיע ובין המים אשר מעל הרקיע ויהי־כן;⁸ ויקרא אלהים לירקע שמים ויהי־ערב ויהי־בוקר يوم שני;⁹ ויאמר אלהים יקנו המים מתחת השמים אל־מכן אפוד ותראה הבשורה וירא;¹⁰ ויקרא אלהים | ליבשה ארץ ומקנה הרים קרא ימים וירא אלהים כי טוב;¹¹ ויאמר אלהים מדשא הארץ לשא עשב מזרעך זרע עץ פרי עשה פָרִי למיינו אשר זרעדנו על־הארץ ויהי־כֵן;¹² ותוצא הארץ לשא עשב מזרעך זרע למין־הו וירא אלהים כי טוב;¹³ ויהי־ערב ויהי־בוקר يوم שלישי;¹⁴ ויאמר אלהים יתנו מאורת ברקיע השמים לארור על־הארץ וירican;¹⁵ וונע אליהם אתי־שני הקברת הגדים אתי־המאור הנגדל למלשלת הימים ואתי־המאור הקטן למלשלת הלילה ואת־הכוכבים;¹⁶ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאר על־הארץ;¹⁸ ולמשל בנים ובלילה ולהבידיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב;¹⁹ ויהי־ערב ויהי־בוקר يوم רביעי;²⁰ ויאמר אלהים ישרצו המים שרך נשף תעה וועף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים;²¹ ויברא אלהים אתי־התנינים הגדים ואת־כל־פְּשַׁחַת־החייה | הרשת אשר־שרצנו המים למין־הו ואת כל־עוף כֶּבֶשׂ למין־הו וירא אלהים כי טוב;²² ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המפלים ב内幕ים והעוף ירב באוצר;²³ ויהי־ערב ויהי־בוקר يوم חמישי;²⁴ ויאמר אלהים תוכזח הארץ נפש חיה למין־הה כהומה וממש וחוות־ארץ למין־הו;²⁵ וינע אליהם אתי־חיה הארץ למין־הה ואתי־הבהמה למין־הה ואת כל־רמש האדמה למין־הה וירא אלהים כי טוב;²⁶ ויאמר אלהים געשה אדם בצלמנו בדמותנו וירדו בדעתם הימים ובעוף המים ובבמה וביבמה ובכל־הארץ ובכל־הרעש הרעיש על־הארץ;²⁷ ויברא אלהים | אתי־האדם בצלמו בצלם אליהם ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם;²⁸ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשנה ויזה בדעתם הימים ובעוף המים ובכל־היה הרעיש על־הארץ;²⁹ ויאמר אלהים הנה גונתינו לכם אתי־כל־עשב | זרע זרע אשר־על־פני כל־הארץ ואתי־כל־העץ אשר־בְּנוּ פָרִיעץ זרע זרע لكم ויהי לאכללה;³⁰ ולכל־חיתת הארץ ולכל־עוף השמים ולכל־רומש על־הארץ אשר־בו נפש חייה אתי־כל־ירק עשב לאכללה ויהי־כֵן;³¹ וירא אלהים אתי־כל־אישר עשה והגה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בוקר يوم הששי;

Chapter 2

¹ יוכלו השמים והארץ וכל־צבאם; ² ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה;³ ויברר אלהים אתי־יום השביעי ויקדש אותו כי בז' שבת מכל־מלאכתו אשר־בְּרָא אלהים לעשות;⁴ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים;⁵ וכל־שיך השדה טרם והיה בארץ וכל־עשב השדה טרם יצמח כי לא המטור יהוה אלהים על־הארץ ואדם און לעבד את־האדמה;⁶ אך עליה מון־הארץ והשקה את־כל־פְּנֵי־האדמה;⁷ וויצר יהוה אלהים את־האדים עפר־מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים וייה האדם לנפש חייה;⁸ ויטע יהוה אלהים גניבען מקדם וישם שם אתי־האדם אשר יצר;⁹ ויצמח יהוה אלהים מנ־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיטם בתוך הgan ועץ הדעת טוב ווע;¹⁰ ונהר יצא מעדן להשקיות את־הגן ומפט יפרד והיה לארכבה ראשים;¹¹ שם האחד פישון הוא הסובב את כל־ארץ החווילה אשר־שם הזהב;¹² והגב הארד ההוא טוב שם הגדלח ואבעה השם;¹³ ושם־הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש;¹⁴ ושם־הנהר השליishi דקל הוא קדרת אשור והנהר הרכיבי הוא דקל;¹⁵ ויהי־הו אלהים את־האדים וינחמו בגן־עדן לעבדה ולশמרה;¹⁶ וצצ' יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עיר־הן אכל תאכל;¹⁷ וממעך הדעת טוב זרע לא תאכל מנקנו כי ביום אכלך מנקנו מות מקומות;¹⁸ ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעש־הלו עזר כנגן;¹⁹ ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חיתת השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל־אשר יקרא־לו האדם נפש חייה הוא שמו;²⁰ ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולבני השמים ולכל־חיתת השודה ואדם לא־מצא עוז כנגן;²¹ וינפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ויקוח את־מצלעתיו ויסגור בשר תחתנה;²² ויבן יהוה אלהים | אתי־הצלאל אשר־לך מון־האדם לאשה ויבא־ה אדם;²³ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרו לזאת ויקרא אשה כי מאיש לך־חיה־זאת;²⁴ על־כן עזב־אליש את־אביו את־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד;²⁵ ויהיו שנייהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו;

Chapter 3

¹ והנחש היה ערום מכל חית השזה אשר עשה יהוה אלהים והוא אמר אלהים אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן;² ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל;³ ומפרי העץ אשר בטור הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנה ולא תגעו בו פרטມתו;⁴ ויאמר הנחש אלה להימות תפטע;⁵ כי דע אלהים כי ביום אכלם ממנה ונפקחו עיניהם והיitemם כאלהים ידע טוב ורע;⁶ ותגרה האשה כי טוב העץ למأكل וכי תאורה לערום ונחמד העץ להשליל ותתקה מפרי ותאכל ותתגנ גם לאישה עמה ואכל;⁷ ותפקחנה עינו שניהם וידעו כי ערומים הם ויתפרו עליה תאנה ויעשו להם חרגות;⁸ יישמעו את קול יהוה אלהים מטההר בגין לוחם היום ויתחבא האדים ואשתו מפני הוה אלהים בתור עץ הגן;⁹ ויראה יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכך;¹⁰ ויאמר את קולך שמעתי בגין ואיתך כירעים אני ואחבה;¹¹ ויאמר מי הנגד לך כי ערים אתה המכיה העץ אשר צויתך לבلتך אל-מןנו אכלת;¹² ויאמר האדם האשה אשר ננתה לך מרחוץ ואכל;¹³ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה חזאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל;¹⁴ ויאמר יהוה אלהים נתנה לי מרחוץ ואכל;¹⁵ ואיתך צית השזה על-גביהו ומכל חית השזה כל-על-גביהו תאל ועפר תאכל כל-יומי חייך;¹⁶ ואבה | אשית בין-ובין אל הנחש כי עשית זאת אrror אתה מכל-הבהמה ומכל חית השזה על-גביהו תאל ועפר תאכל כל-חכם עד שופר האשה ובין זרעה ובין זרעה הוא ושופר ראש ואתה תשפנו עקב;¹⁶ אל האשה אמר הרבהה ארבה עצבון והרנור בעצב תלמי בנים ואלי-שר תשוקתך והוא ישל-ברס;¹⁷ ולאדם אמר כירשעת להול אשתקן ותאכל מרחוץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנה ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ומי חייך;¹⁸ וקוץ ודריךatzים לך כי הוא היה אם כל-חייך;¹⁹ בצעת אפיק תאכל כל-חכם עד שופר אל-האדמה כי ממנה להחת כירעך אתה ואל-עפר תשופ;²⁰ ויראה האדם שם אשתו חונה כי הוא היה אם כל-חייך;²¹ יונש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם;²² ויאמר יהוה אלהים הן אדם היה כאחד ממנה לדעת טוב ורע ועתה | פירוש לאם ידוע ולחק גם מעץ החמים ואכל ומי לעלם;²³ יונשחה יהוה אלהים מגרען לעבד את-האדם ונשכן מקדם לגנען את-הכרבים ואת להט החרוב המתחפה לשמר את-זריך עץ חיים:

Chapter 4

¹ והאדם ידע את-הchnerה אשתו ותћר ותלך את-קון ותאמיר קניתיו איש את-הבל ויהיה-בל רעה צאן ולו היה עבד אדקה;³ נזקי מלחים ובלא קון מפרי האדמה מנחה ליהוה; יהיה-בל הביא גם-הוא מברכות צאננו ומחלבנה וישע יהוה אלהים ואל-מןחתו;⁵ ואלקון ואל-מןחתו לא שעיה וויחר לקון מאיד ויפלו פניו;⁶ ויאמר יהוה אל-קון לך טרה לך ולמה נפלו פניו;⁷ הלו אס-יטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבי ואל-יר תשוקתו ואתה תמשלבו;⁸ ויאמר קון אל-ירבל את-ויה ויהו בקרונות בשדה ויקם קון אל-הבל אחיו ויהרגנו;⁹ ויאמר יהוה אל-קון אי הבל אתיך ויאמר לא ידעתי השمر אליו;¹⁰ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אליו מורי-האדמה;¹¹ ועתה אrror אתה מורי-האדמה אשר פצתה את-פה לך-חת את-זמי אחר מיז;¹² כי תעבד את-האדמה לאי-טס תרכחה לך נוע ונד תריה בא-רץ;¹³ ויאמר קון אל-יהוה גודל עוני מנסה;¹⁴ קון גרש את-הו יומם מעל פנ-האדמה ומפניך אס-טס והיה-ת עוז בארץ והיה כל-מצאי יהרני;¹⁵ ויאמר לך יהוה לך כל-הרג לך שבעתים יקס ושם יהוה לך קון אותן לבלתי הכותאותו כל-מצאו;¹⁶ ויצא קון מלפני יהוה וישב בא-רץ-עדן;¹⁷ יידע קון את-ашתו ותћר ותלך את-חנוך ויהי בנה עיר ויראה שם העיר כשם בנו חנון;¹⁸ ווילך לחנוך את-עירך ויעיד ולד את-מחיאל ומחייאל ולד את-ממושאל ולד את-למלך;¹⁹ ווילך לו למלך שתי נשים שם האחת עזקה ושם השנית צלה;²⁰ ותלך עזקה את-טבל הוא היל האבוי ישב אהל ומקנה;²¹ ויאמר לך נמי אבוי כל-תפש כנור וועגב;²² עצלה גם-הוא ולדה את-טובל קון לטש כל-חרש נחשת וברזל ואחותות טובל-קון נעמה;²³ ויאמר לך לנשי עזקה וצלחה שמען קולי נשוי למלך האננה אקורתי כי איש הרוגתי לפצעי ולילד לחברתי;²⁴ כי שבעתים יקס-קון ולמלך שבעים ושבעה;²⁵ יידע אדם עוד את-ашתו ותלך בן ותגרה את-ישקו שת כי שתליך אליהם זרע אמר מחת לקבל כי קרגו קון;²⁶ וולשת גם-הוא ילד-בן ויראה את-ישקו אנוש אז הוול לkerja בשם יהוה:

Chapter 5

¹ זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו;² זכר ונקבה בראם ויברר אתם ויראה את-שםם אדם ביום הכראים;³ ייחי אדם שלשים ומאת שנה ווילך בדמותו צלמו ויראה את-שםם שת;⁴ יהי ימי-אדם אחוי הולידן את-שת שמנה מאה שנה ווילך בנים ובנות;⁵ יהי כל-ימי אדם אשר-חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ווימת;⁶ ויחי-שת חמש שנים ומאת שנה ווילך שנה ווימת;⁷ ייחי-שת אחרי הולידן את-אנוש תשע שנים ושמנה מאות שנה ווילך את-הנש;⁸ יהי כל-ימי-שת שתים עשרה שנה ווימת מאות שנה ווימת;⁹ יהי-Anos תשעים שנה ווילך את-הנש;¹⁰ יהי-Anos אחוי הולידן את-הנש חמש שנה ושמנה מאות שנה ווילך;¹¹ יהי כל-ימי-Anos תשעים שנה ווימת;¹² יהי קין שבעים שנה ווילך את-הנש;¹³ יהי קין אחריו בנים ובנות;¹⁴ יהי כל-ימי-Anos תשעים שנה ושמנה מאות שנה ווילך;¹⁵ יהי קין שבעים שנה ווימת;¹⁶ יהי מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ווילך את-הנש;

¹ ויהיו כל-ימי מהלאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת: ¹⁸ ויחי-ירד שטים ושיטים שנה ומאת שנה וילוד את-חנן: ¹⁹ ויחי-ירד אחריו הולידן את-חנן שמו מאות שנה וילוד בנים ובנות: ²⁰ ויהיו כל-ימי-ירד שטים ושיטים שנה ומאות שנה וימת: ²¹ ויחי חנוך חמש ושיטים שנה וילוד את-מתושלח: ²² ויתהלך חנוך את-האללים אחריו הולידן את-מתושלח שלש מאות שנה וילוד בנים ובנות: ²³ ויהי כל-ימי חנוך חמש ושיטים שנה וילש מאות שנה: ²⁴ ויתהלך חנוך את-האללים ואיננו כירלקח אתו אלהים: ²⁵ ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה וילוד את-למן: ²⁶ ויחי מתושלח אחרי הולידן את-למן שטים ושמנים שנה ומאות שנה וילוד בנים ובנות: ²⁷ ויהיו כל-ימי מתושלח תשע ושיטים שנה ותשע מאות שנה וימת: ²⁸ ויחי-למן אחריו הולידן את-למן שיטים ושמנים שנה ומאות שנה וילוד בן: ²⁹ ויקרא את-שכו נם לאמר זה ונחמן ממעשנו ומעצבון זלינו מרא-אדלה אשר אורה יהוה: ³⁰ ויחי-למן אחריו הולידן את-נח חמש ותשיטים שנה וחמש מאות שנה וילוד בנים ובנות: ³¹ ויהי כל-ימי-למן שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה ותשע שנים וחמש מאות שנה וילוד בנים ובנות: ³² ויהי-רעה בר-חמס מאות שנה וילוד נם את-שם ואת-יפת:

Chapter 6

¹ ויהי קירחמל האדם לרוב על-פני הארץ ובנות ילדו להם: ² ויראו בני-האללים את-בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחור: ³ ויאמר יהוה לא-ידון רומי באדם לעלם בשוגם הוא בשר והוא ימיו מכאה ועשרים שנה: ⁴ הגפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחריכן אשר באו בני-האללים אל-בנות האדם וילדו להם המה הגבריים אשר מעולם אנשי השם: ⁵ וירא יהוה כי הרבה רעת האדם בארץ וכל-יצר מחשבת לבו ורק רע כל-הום: ⁶ ווימת יהוה כי עשה את-האדם בארץ ויתעצב אל-לבו: ⁷ ויאמר יהוה אמחה את-האדם אשר-בראותי מעל פni הארץ מכאן עד-בבמה עד-עוז השמים כי נקמות כי עשתם: ⁸ ונח מצא כן בעני יהוה: ⁹ אלה תולדת נך נם איש צדיק תמים היה בדורתו את-האללים התהדרנים: ¹⁰ וילוד נך שלשה בנים את-שם ואת-יפת ואת-יפת: ¹¹ ותשחת הארץ לפני האלים ותملא הארץ חמס: ¹² וירא אלהים את-הארץ והנה נשחתה כי-השחתה כל-בשר את-דרכו על-הארץ: ¹³ ונאמר אלהים לנו קץ כל-בשר בא לפני כירמלה הארץ חמס מפוניים והנו מחיים את-הארץ: ¹⁴ עשה לך מבנה עציגוף קנים תעשה את-התבה וכפרת אתה מבית ומחויז בכפר: ¹⁵ זהה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבבה חמשים אמה רוחבה ושלשים אמה קומתה: ¹⁶ צהר | תשעה לתבה ואל-אמה תכלה ממלعلا ופתח התבבה בצדקה תשימים תחתיהם שניים ושלשים תשעה: ¹⁷ ואני הננו מביא את-המבול מים על-הארץ לשחת כל-בשר אשר-רבבו רוח חיים מתחת השמים כל-אשר-בראץ יונע: ¹⁸ ווקמתי את-בריתך אתך ובאת אל-התבה אתה ובניך ואשתך ונשיביך אמר: ¹⁹ ומכל-החי מכל-בשר שניים מכל תבאי אל-התבה להחית אתך זכר ונקבה יהו: ²⁰ מהעוז למיןוה ומוקה-בבמה למיןה מכל רגש הארץ למינהו שניים מכל ניאו אליך להחיתו: ²¹ ואתה קח-לך מכל-מכל אשר-אכל ואספת אלין והיה לך ולهم לאכלה: ²² ניעש נם הכל אשר צוה אunto אלהים כן עשה:

Chapter 7

¹ ויאמר יהוה לנו בא-אתה וכל-ביתך כי-אתה ראייתי צדיק לפני בדור הזה: ² מכל | התבבה הטהורה תקח-לך שבעה שבעה איש ואשתו ומוקה-בבמה אשר לא טהרה הוא שאם איש ואשתו: ³ גם מעוז השמים שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על-פני כל-הארץ: ⁴ לימים עוד שבעה אגדי מטיר על-הארץ ארבעים ים ארבעים לילך ומוחתי את-כל-היקום אשר עשית מעל פni הארץ: ⁵ ניעש נם ככל אשר-צוווה יהוה: ⁶ וכן בקש מאות שנה והמבול הוה מים על-הארץ: ⁷ ובאו נזבון ואשתו ונשיביך אunto אל-התבה מפני מי המבול: ⁸ מוקה-בבמה הטהורה ומוקה-בבמה אשר איננה טהרה ומונ-העוז וכל-אשר-רmars על-הארץ: ⁹ שניים שניים באו אל-הארץ אל-התבה זכר ונקבה כאשר צווה אלהים את-תנו: ¹⁰ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על-הארץ: ¹¹ בשנת ששים-מאות שנה לחיינך בחזרה השני זכר ונקבה כאשר צווה אלהים את-תנו: ¹² ויהי הנחש על-הארץ גורם נפש-חטא זכר-ארבעים ים ארבעים בשבעה-עשר יום לחדר ביום הזה נבקעו כל-מעינות תהום וארבת השמים נפתחו: ¹³ ויהי הנחש על-הארץ זכר ונקבה כאשר צווה אלהים את-תנו: ¹⁴ וההה וכל-הבהמה למיןוה וכל-הבהמה לוליה: ¹⁵ בעצם היום הזה בא נם ושם-זעם ויפת בנינה ואשת נם שלשת נשים נשיבנו אתם אל-התבה: ¹⁶ ומהנה וכל-הברמיש הרמש על-הארץ למיןוה וכל-העוז למיןוה כל צפ/or כל-כני: ¹⁷ ובאו אל-הארץ אל-התבה שניים שניים מכל-הבשר אשר-רבבו רוח חיים: ¹⁸ והבאים זכר ונקבה מכל-בשר באו כאשר צווה אunto אלהים ויסגר יהוה בעד: ¹⁹ והמבול ארבעים ים על-הארץ וירבו המלים וישאו את-התבה ותרם מעל הארץ: ²⁰ וירבו המים וירבו מאיד על-הארץ ותלך התבבה על-פני המים: ²¹ והם גם-בנור מאיד מאיד על-הארץ וניכס כל-ההרים הגבויים אשר-תחת כל-השמים: ²² הרמש על-הארץ בעוז וכבהמה ובנואה ובכל-הארץ השraz וכל האדים: ²³ כל אשר-נשימות-רווח ימים באפויו מכל אשר בחרבה מותו: ²⁴ ווימת את-כל-היקום | אשר | על-פני הארץ מאדם עד-ברמש ועד-עוז השמים וימחו מוקה-הארץ וישאר אר-נח ואשר אunto בתבה: ²⁵ ויגברו המים על-הארץ חמשים ומאות ים:

Chapter 8

1 נזכיר אלהים את-תְּנוּם ואות כל-היהה והבהמה אשר אטו בתבה ויעבר אל-הרים רום על-הארץ וחישכו המים: ² ווסכרכו מעינות תהום
וארבת השמיים ויכלא הגשם מזיהשימים: ³ יושבו המים מעל הארץ הלוֹר ושוב וייחסרו המים מכך חמשים ומאת יומ: ⁴ יותנה התבה
בחידש השבעי בשבעה-עשר יום לחידש על הארץ אררט: ⁵ והם יושב ע"ד החידש העשוי בעשרו באחד לחידש נראיו ראשיו
זהרים: ⁶ ויראו מוק ארבעים יום ויפתח נח את-מלחון התבה אשר עשו: ⁷ וישלח את-הערוב ויצא יצואו ושוב עד-יבשת המים מעל הארץ:
8 ושילח את-היונה מאותן לראות הקלו המים מעל פנֵי האדמה: ⁹ ולא-מצאה היונה מנוח לкриגלה ותשב אליו אל-התבה כיימים על-פני
כל-הארץ וישלח דיו וקחה ונבא אתה אליו אל-התבה: ¹⁰ ויהל עוד שבעת ימים אחריהם ויספ שלח את-היונה מזיהה: ¹¹ ותබא אליו
היונה לעת ערב והנה עלה-הzeit טרף בפייה וידע נח כי-יקלו המים מעל הארץ: ¹² ויהיל עוד שבעת ימים אחריהם וישלח את-היונה ולא-יוספה
שוב אליו עוד: ¹³ ויהי באחת ושש-מאות שנה בראשון באחד לחידש חרבו הרים מעל הארץ ויסר נמל את-מכסה התבה ורא והנה חרבו
פנֵי האדמה: ¹⁴ בחידש השני בשבעה ועשרים יום לחידש בשתה הארץ: ¹⁵ וידבר אלהים אל-نم לאמר: ¹⁶ צא מזיהה אתה ואשתך
ובניך ונשיבניך אמר: ¹⁷ כל-היהה אשר-אתך מכל-בשר בעוף ובבהמה ובכל-הרэмש הרמש על-הארץ וזה זריך בארץ ורנו ורנו
על-הארץ: ¹⁸ ויאננה ובנוו ואשתנו ונשיבנוו א吞: ¹⁹ כל-היהה כל-הרэмש וכל-העוף כל רומש על-הארץ למשפחתיהם יצאו מזיהה:
20 ייבנו נם מזבח ליהה ויקח מכל | בהמה הטהורה ומכל העוף הטהיר ויעל עלה בכהבב: ²¹ וורוח יהוה את-תני' הניחת ואכمر יהוה
אל-לבן לא-אסף לקלע עד את-האדמה בעבור האדם כי יציר לב האדם רע מנעריו ולא-אסף עד להכוט את-כל-ח' כי כאשר עשייתו: ²² עד
כל-ימי הארץ רוע וקציר וכור וטום וקור ויום ולילה לא ישפטו:

"strong= "H3318" x-morph= "He.Vhy2ms "בָּנִי" =lemma|בָּנִי ה' 1[8:17]

Chapter 9

יibrך אלהים את ינח ואת-בנינו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את-הארץ: ² ומוראכם וחתקם יהיה על כל-חית הארץ ועל כל-עוז השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל-דני הים בדרכם ונתנו: ³ קל-רッシュ אשר הוא-חי לכם יהיה לאכליה כירק עשב ובתמי לעם א-תיכל: ⁴ א-רב-בשר בנפשו דמו לא תאכלו: ⁵ אך א-תדקם לנפשתיכם א-דרש מיך כל-חיה א-דרשנו ומיך האדים מיד איש א-חי א-דרש את-נפש האדים: ⁶ שפר דם האדם באדם דמו שפר כי בצלם אליהם עשה את-האדם: ⁷ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבייבת: ⁸ ויאמר אלהים אל-נח ואל-בנינו אתנו לאכבר: ⁹ ואנו הנני מוקם את-בריתך ואת-זערכם אחרייכם: ¹⁰ ואtot כל-נפש החיה אשר אתכלם בעזב בבהמה ובכל-חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: ¹¹ והקמתי את-בריתך אתכם ולא-ירכית כל-בשר עוד מפני המבול ולא-יהה עד מבול לשחת הארץ: ¹² ויאמר אלהים זאת את-הברית אשר-אני נתן בני ובניילם ובון כל-נפש חיה אשר אתכם לדורת עולם: ¹³ את-ק-שטי נותתי בענן והיתה לאוות ברותי בין ובון הארץ: ¹⁴ והזה בעונני ענו על-הארץ ונוראתה הקשת בענן: ¹⁵ זכרתני את-בריתך אשר בני ובניילם ובון כל-נפש חיה בכל-בשר ולא-יהה עוד המלים למבול לשחת כל-בשר: ¹⁶ והימתה הקשת בענן וראייתה לזר-ברית עולם בין אלהים ובון כל-נפש חיה בכל-בשר אשר על-הארץ: ¹⁷ ויאמר אלהים אל-כם זאת את-הברית אשר הקמתי בין ובון כל-בשר אשר על-הארץ: ¹⁸ יהיו בני-רנוך חזאים מז-התבה שם וثم ויפת וثم הוא אביכי לנו: ¹⁹ שלשה אלה בני-רנוך ומאהלה נפצה כל-הארץ: ²⁰ ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: ²¹ וושת מז-היהין וישכר ויתגלו בתור אהלה: ²² נירא חם אבוי כנען את ערנות אבוי ויגד לשני אחיו בחוץ: ²³ ויקח שם וופת את-הshallה ווישמו על-שם שניהם וילכו אחרניתם ויכלטו את ערונות אביהם ווינחם אחרנית וערות אביהם לא זאו: ²⁴ ויהי קץ נח מיינו וודע את אשר-עשallow בנו הקטן: ²⁵ ויאמר א-רו כנען עבר עבדים יהיה לא-חו: ²⁶ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבר למו: ²⁷ וופת אלהים ליפת ווישכו בא-ההלי-שם ויהי כנען עבר למו: ²⁸ וויחי-נה מאثر המבול שלוש מאות שנה ווחמשים שנה: ²⁹ ויהיו כל-מיינח תשע מאות שנה ווחמשים שנה ווימת: ⁹

Chapter 10

¹ ואלה תולדות בני-יְהוָה שם ווֹתֵף ווֹלְדוֹן להם בנים אחר המבול;² בנו יופת גָּמָר ומָגָר וְמַדִּי וְיַיִן וְתַבֵּל וְמַשֶּׁר וְתִירֵס;³ ובנו גָּמָר אשכנז
וְרִיפָת וְתִגְרָמָה;⁴ ובנו יונ אַלְישָׁה וְתִרְשָׁישָׁ כְּתִים וְזַדְנִים;⁵ מְאַלְהָ נְפָרְדוֹ אֲיוֹ הָגּוֹיִם בָּאָרֶץ תָּמִים אִישׁ לְשָׁפֹחתָם בְּגַוְיָהֶם;⁶ ובנו חָם כָּס
ומִצְרִים וּפּוֹט וְקָנָעָן;⁷ ובנו לֹשׁ סָבָא וְחוּיָה וְסְבַתָּה וְרַעֲמָה וְסְבַתָּא וְסְבַתָּא וְדָדָן;⁸ קָטוֹשׁ יְלִד אַתְּנָמָרָד הָאָהָל לְחִוּת גָּבָר
בָּאָרֶץ;⁹ חָוָא-יְהָה גָּבָר-צִיד לִפְנֵי יְהָה עַלְכָּן יֹאמֶר כָּנָמָרָד גָּבָר צִיד לִפְנֵי יְהָה:¹⁰ וְתָהִי רָאשֵׁית מִמְּלָכָתוֹ בָּבֶל וְאַרְךְ וְאַכְּדָה בָּאָרֶץ
שָׁנָעָר;¹¹ מִן-הָאָרֶץ הָהָא יָצָא אִשּׁוּר וּבָנָן אַתְּ-יְהָנוֹה וְאַתְּ-רָחְבָת עִיר וְאַתְּ-כָלָה;¹² וְאַתְּ-לָסָן בֵּין יְהָנוֹה וּבָנָן כָּלָח הָאָהָל הַגְּדָלָה;¹³ וְמִצְרָיִם
יְלִד תָּלוּדִים וְאַתְּ-עַמִּים וְאַתְּ-לְהָבִיטִים וְאַתְּ-גְּפָתִים;¹⁴ וְאַתְּ-פְּטָרִים וְאַתְּ-לְהָבִיטִים אֲשֶׁר יָצָאוּ מִשְׁמָרָ פְּלַשְׁתִּים וְאַתְּ-כְּפָתִים;¹⁵ וְקָנָעָן
ילִד אַתְּ-צִידָן בְּכָרְנוֹ וְאַתְּ-חַתָּה;¹⁶ אַתְּ-הַיְבוֹסִי וְאַתְּ-הַאֲמָרִי וְאַתְּ-הַגְּרָגִשִּׁי;¹⁷ אַתְּ-הַחֲנִי וְאַתְּ-הַעֲרָקִי וְאַתְּ-הַסְּרִינִי;¹⁸ אַתְּ-הַאֲרוֹדי וְאַתְּ-הַצְּמָרִי
אתְ-הַחֲמָתִי וְאַחֲר נִפְצָוּ מִשְׁפָחוֹת הַכְּנָעָן;¹⁹ וְיַיִן גָּבָל הַכְּנָעָן מִצְדָּן באָכה גְּרָרָה עַד-עַזָּה בָּאָהָל סְדָמָה וְעַמְרָה וְאַדְמָה וְצָבִים עד-לְשָׁעָן:

²⁰ אלה בני-חם למשפחתם ללשונם בארציהם בינוים: ²¹ וילשם יلد גם-הוא אביו כל-בני-עバー אחיו יפתח הנadol: ²² בני שם עילם ואשור וארכשׁ זwid וזרם: ²³ ובני ארם עזח ונהר ונוש: ²⁴ וארכשׁ זwid את-ישראל וולד את-עבר: ²⁵ ולו עבר יلد שנוי בנים שם האחד פרג כי בימי נפלגה הלאז' ושם אחיו יקוטן: ²⁶ ויקוטן יلد את-אלמוֹד ואת-שלף ואת-חצרות ואת-יריח: ²⁷ ואתי-הדרום ואת-אוּזול ואת-זידקה: ²⁸ ואת-יעובל ואת-אכימאל ואת-שבא: ²⁹ ואתי-אופר ואת-חוילה ואת-יובב כל-אללה בני יקוטן: ³⁰ נוּהי מושבם ממושא באכה ספרה הר הגדום: ³¹ אלה בני-חם לשונם בארציהם לוגוקם: ³² אלה משפחת בניינם לתולדתם בוגוקם ומאללה נפרדו והגווים בארץ אחר המבול:⁹

Chapter 11

¹ יהי כל-הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ² יהי בנסעם מקדם וימצאו בהעה בארץ שנער וישבו שם: ³ זיאמלו איש אל-ירעהו הבה ונלבנה לבנים ונשרה לשרפה ותיהנו להם הלבנה לאבנו והחדר היה להם לחמר: ⁴ זיאמלו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשטחים ונעשה לנו שם פרונפוֹען על-פני כל-הארץ: ⁵ וירד יהזה לראת את-העיר ואת-המגדל אשר בנו בני האדם: ⁶ זיאמיר יהזה כן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשנות ועתה לאייצר מהם כל אשר יזמו לעשות: ⁷ הבה נרדה ובבלה שם שפטם אשר לא ושמנו איש שפט רעהו: ⁸ זינץ יהזה אתם מכם על-פני כל-הארץ ונידלו לבנת העיר: ⁹ על-כן קרא שם בבל כישם בבל והוא שפט כל-הארץ ומשם הפיצם יהזה על-פני כל-הארץ: ¹⁰ אלה תולדת שם שם בזיכאת שנה ווילד את-אררכשׁ שנתיים אחר המבול: ¹¹ זוחישם אחריו הולידן את-אררכשׁ חמיש מאות שנה ווילד בנים ובנות: ¹² וארכשׁ תלי חמש ושלשים שנה ווילד את-ישראל: ¹³ זוחי-אררכשׁ אחריו הולידן את-ישראל שלוש שנים וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות: ¹⁴ זוחי-שלש שנים ווילד את-עבר ושלשים ושלשים ארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות: ¹⁵ זוחי-שלש שנים ווילד את-תכלת: ¹⁶ זוחי-עבר ארבע ושלשים שנה ווילד את-פלג: ¹⁷ זוחי-עבר אחריו הולידן את-פלג שלשים שנים וארבע מאות שנה ווילד בנים ובנות: ¹⁸ זוחי-פלג שלשים שנה ווילד את-ערען: ¹⁹ זוחי-פלג אחריו הולידן את-ערען תשע שנים ומאתיים שנה ווילד בנים ובנות: ²⁰ זוחי רעו שתים ושלשים שנה ווילד את-שרון: ²¹ זוחי רעו אחריו הולידן את-שרון שבע שנים ומאות שנים ווילד בנים ובנות: ²² זוחי שרוג שלשים שנה ווילד את-נחוור: ²³ זוחי שרוג אחריו הולידן את-נחוור מאה שנים ווילד בנים ובנות: ²⁴ זוחי נחורה תשעים ושלשים שנה ווילד את-תערחת: ²⁵ זוחי נחורה אחריו הולידן תרחה הולידן את-תערחת שלשים ושלשים שנה ווילד את-תערחת: ²⁶ זוחי נחורה אחריו הולידן תרחה הולידן את-תערחת שלשים ושלשים שנה ווילד את-תערחת: ²⁷ אלה תולדת מרה תרחה הולידן את-תערחת ואתי-הרבן והרן הוליד את-לוז: ²⁸ זוחי קרתן שעלה פני תרחה אבי בארץ מולדתו באור כshedim: ²⁹ זוחי אבנום ונחורה להם נשים שם אשתי-אבנים שרי ושם אשתי-נחוור מללה בתהרכן אב-ירמלהה ואבי יסכה: ³⁰ זוחי שרי עקרנה אוּן לה ולך: ³¹ זוחיה תרחה את-אבנים בנוּ ואתי-לוז בז-הרן בז-הרן ואתי שרי קלתו אשת אבנים בנוּ יצאו אחים מאור כshedim ללקת ארץך כנען ויבאו עד-יךן וישבו שם: ³² ויזקון ימירתה חensus שנים ומאתיים שנה וימת תרחה בחרון

Chapter 12

¹ זיאמיר יהזה אל-אבנים לר'ך מארגן וממולצתך וככית אביך אל-הארץ אשר אראה: ² ואעשך לנוי גודל ואברך וגדרה שマー ויהיה ברכה: ³ ואברכה מברךין ומכלךן אאר וברכו בך כל משפחת האדמה: ⁴ זילך אבנים כאשר דבר אליו יהזה וילך אותו לוט ואבנים ברוחם שלשים ושבעים שנה בזאתנו מחרן: ⁵ זוקח אבנים את-שרוי אשתו ואת-לוז בז-אחו זאת-קל-רכושים אשר רכסו ואתי-הפש אשר-רעשן בחרן ויצאו ללקת ארץך כנען ויבאו ארץך כנען: ⁶ ווועבר אבנים בא-ארץ עד מקום שלם עד אלון מורה והכגעני איז בא-ארץ: ⁷ זורא יהזה ואלה לזרען את-הארץ הזאת ויבן שם מטבח ליהוה הנראה אליו: ⁸ ווועתק משם ההורה מקדם לביט-אל וויט אהלה בית-אל כיט ורעד זונען שם מזבח ליהוה זוקרא בשם יהוה: ⁹ ווועט אבנים הלוּר וטסוע הנגבה: ¹⁰ וויר ערב בא-ארץ ווירד אבנים מצרים לעור שם כיכב הרעב בא-ארץ: ¹¹ זיהי כאשר הקרב ללבן מצרים ויאמר אל-שרוי הנה-נא יעדעת כי אתה יפתח מראתך את: ¹² וזה קיראו אתך המצלמים ואפנוי אשתו זאת והרנו אתוי ואתיך יתין: ¹³ אמרין-יא אחותי את למן יטב-לי בעבורך וחיתה נפשי בוללה: ¹⁴ יהי בנו אבנים אצרים וויאו המצלמים את-האשה כי-פה הוא מאדים: ¹⁵ וויאו אתה שרי פרעה וויללו אתה אל-פרעה ותקח האשה יא-פרעה והרעה ¹⁶ ואבנים הייטב בעבורך וויה-לו צא-ריב-ך רוחמים ועבדים ושפחות ואנתנות ומגליים: ¹⁷ זוּננע יהזה אתי-פרעה נגעים גדלים ואתי-ביתו על-דבר שרי אשת אבנים: ¹⁸ זוקרא פרעה לא-באים ויאמר מה-זאת עשית לי למה לא-הגדת לי כי אשתחב הוא: ¹⁹ לכמה אמלתך אחותי הוא איזך אתה לי לאשה ועתה הנה אשתחב קח וויר: ²⁰ וויצו עלי פרעה לא-באים ווילחו אתו ואתי-ашתו ואתי-כל-אשר-לו:

Chapter 13

¹ זעל אבנים ממצרים הוא וא-שתו וכל-אשר-לו ולוט עמו הנגבה: ² אבנים כבך מאי במקונה בכסף ובזהב: ³ זולך למסעיו מנגב ועד-בית-אל עד-המקום אשר-הזה שם אקללו¹¹ בתחלה בין בית-אל ובין היע: ⁴ אל-מקום המשם אשר-רעשה שם בראשנה ויקרא שם אבנים בשם יהוה: ⁴ זומ-ילוט ההלך את-אבנים היה צאו-יבקר ואלהים: ⁶ ולא-נsha אתם הארץ לשבת יחו-דו כיריה רוכשך רב ולא יכלו לשבת יחו-דו:

7 יהיירוב בין רועי מקנה-אברים ובין רועי מנקה-לוט והכגעני והפרזוי או ישב בארכ: **8** ויאמר אברם אל-לוּת אלה מרים בינו וביור בין רועי ובין רעיך כי אנשים אחיכ אונחנו: **9** הלא כל הארץ לפניך הفرد נא מעלי אמר-השמעאל ואימנה ואמד-הימנו ואשמאליה: **10** וושאלות את עיניו וורא את-כל-כךך הירדן כי כליה משקה לפנ | שחת יתוה את-סדם ואת-עכורה כניזהו הארץ מאולם באכה צער: **11** יבחרלו לוט את כל-כךך הירדן ויטע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: **12** אברם ישב בארץ-כנען ולוט ישב בערי הכךך ואהאל עד-סדם: **13** ואנשי סדם רעים וחטאיהם ליהוה מאד: **14** ויהוה אcor אל-אברים אחריו הفرد-לוט מעתו שא נא עינון וואלה מנ-ההוקום אשר-אתה שם צפנה ונגבה וקצתה וימה: **15** כי את-כל-הארץ אשר-אתה ראה לך אתנה ולזרעך עד-עלם: **16** ושםתי את-זרעך כעפר הארץ אשר | אם-יוכל איש מלנות את-עפר הארץ גם-זרעך ימינה: **17** קום התהלך בארץ לארכה ולחבה כי לך אתנה: **18** ויאhall אברם ובא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבירשם מוחט ליהוה: **9**

"strong= "H0168" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3fs" =lemma | ^{אלה}_{13:3}

Chapter 14

1 יהי אמperfל מלך-שנער אריוור מלך אלסיך כדרעלמר מלך עילם ותדעל מלך גוים:² עשו מליחמה אט-ברע מלך סdem ואט-ברשע מלך עכברה שנאב | מלך אדמה ושכאנבר מלך אבזויים³ | מלך בלע הייאצער:⁴ כל-אללה חברו אל-עמוק השדים הוא ים המלח: שיתם عشرה שנאה עבדו את-כדרעלמר וששל-עשרה שנאה מרדן:⁵ ובארבע עשרה שנאה בא כדרעלמר והמליכים אשר אותו יוכו אט-רפאים בעשרות קרנום ואת-הוזים בהם ואת האימיים בשוה קרייטם:⁶ ואט-החרי בהרכום שעריך עד אויל פאן אשר על-המדבר:⁷ יונבו ויבאו אל-יעון משפט הוא קדש וכו' אט-כל-שדה העמלקי וגט אט-האמורי היושב בחצצן תקר:⁸ ויצא מלך-סdem וממלך עכברה וממלך אדמה וממלך צבוז⁹ | מלך בלע הוואצער וערכו אתם מליחמה בעמק השדים:¹⁰ את כדרעלמר מלך גוים ואט-רפאל מלך שנער ואירואן זלך אלסיך ארכעה מליכים אט-ההממשה:¹¹ ועמוק השדים בארת חמר יונסו מלך-סdem ועכברה ויפולר-שמה והונשארים הרה גנסו: זיקחו אט-כל-רכש סdem ועכברה ואט-כל-אקלם וילכו:¹² ויקחו את-לזוט ואט-רכשנו בז'אתי אברם וילכו והוא ישב בסdem:¹³ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שן באלי מפרא האמרי אתחיו אשל' ואחוי עניר והם בעלי ברית-אברם:¹⁴ יונשע אברם כי נשבה אחיו וירק את-חניכיו ולידי ביתו שמנעה עשר ושלש מאות וירף עד-זן:¹⁵ יונחילן עלייהם | לילה הוא ועבדיו וכוכם וירגדע עד-חובגה אשר משמאל לדקشك:¹⁶ ווישב את כל-הרכש וגט את-לזוט אתחיו ורכשו השיב וגט אט-הנשין ואט-העם:¹⁷ ויצא מלך-סdem לקראתו אתחרי שומו מהכחות את-כדרעלמר ואת-המליכים אשר אותו אל-עמוק שוה הוא מלך המלך:¹⁸ ומיליכי-צדק מלך שלם הווץיא לחם יוניו והוא כןן לאל עליון:¹⁹ יונברכחו ואמר ברור אברם לאל עליון קונה שמיים וארצ:²⁰ יונרו-אל עליון אשרא-מגן צרעין בידיך ויתו-לו מעשר מכל:²¹ זיאמר מלך-סdem אל-אברם תנול הפש והרכש קח-חלר:²² ואמר אברם אל-מלך סdem הרימוטי ידי אל-יהוה אל עליון קונה שמיים וארצ:²³ אט-מחות ועד שרו-ר-גען ואט-אפק מקל-אש-לך ולא תאמור אני העשרתי את-אברם:²⁴ בלעדך רק אשר אכלו הנערין ומולק האנשין אשר הרכço את ענרכ-אשל' ומפראbam כי יונחן מל-קם:

"strong= "H6636" x-morph= "צָבָאִים" lemma=lemma | צָבָים 11 14:2
"strong= "H6636" x-morph= "He,Np" lemma=lemma | צָבָאִים 12 14:8

Chapter 15

אתה הזכיר לאלה היה דבריו הינה אל-אברם במחזה לאמר אל-תני אברם אני מגן לך שכך הרבה הרבה מאד:² וזאת אמר אברם אדני יהוה מה-התעלמי ואני הולך עירין ובכדשך ביום הוא דמשק אליו עזרא:³ יאמר אברם הן לי לא נתתנה זרע והנה בריביתני יורש את: והנה דבריה הינה אלין לא ירשן זה כי אם אשר יצא ממעיר הוא יירש:⁵ ויזאא אותו החוצה ויאמר הבטיגא השמיימה וספר הנקבים אמר-תוכל לספר אתם ויאמר לו הנה זרעך:⁶ והאמנו ביהו ניחשבה לו צדקה:⁷ ייאמר אלין אני יהוה אשר הוציאתך מאור פשדים לתחת הארץ:⁸ ויאמר אדני יהוה בנה אדע כי אורשנו:⁹ ויאמר אלין קחתי לי עגלה משלשת ועז משקלת ואל משליש וונזול:¹⁰ ויקחלו את כל-אללה ויבחרו אותם בתורה ויתנו איש-בתורו לkanat רעהו ואת-הצפר לא-בתה:¹¹ יירד קיט על-הפגנים ונישב אתם בארץ:¹² ייה המשל לבוא ותרדמה נפלה על-אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו:¹³ ויאמר לאברם ידע תעל כירג | היה זרעך אברם:¹⁴ גם את-הגען אשר יעבדו זון אכני ואחריך ייאזו ברכש גדול:¹⁵ ואתה תבוא אל-אבותיך בשлом התקבר בשילה טוביה:¹⁶ וזה רבייע ישובו הנה כי לא-ישלים ענן האממי עד-הנה:¹⁷ וזה המשל באה וועלטה היה והנה תנור עשן ולפoid אש אשר עבר בין המרים הלאה:¹⁸ בין ההוראה כורת יהוה את-אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את-הארץ הזאת מנהר מצרים עד-הנهر הגדל נהר-perfkt: ¹⁹ את-הקינוי ואת-הKENENO ואת הקדמוני: ²⁰ ואת-החותמי ואת-הפרזי ואת-ה רפואיים: ²¹ ואת-האמרי ואת-הכנעני ואת-הגרגשי ואת-היבוסיס:

Chapter 16

¹ ושרי אישת אברהם לא ולדה לו אלה שפחה מצחית ושםה הג' ותאמר שרי אל-אברם הנה נא עצני יהו מלדת בא-נא אל-שפחתוי אויל אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי: ² ותחק שרי אישת אברם את-הגר המצראית שפחתה מה' עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותנתן אתה לאברם אישת לו לאשה: ³ וביא אל-הגר ותורא כי הרמה ותקל גברתת בעייתה: ⁴ ותאמר שרי אל-אברם חמסי עליךAncי נתתי שפחתוי בחיקך ותורא כי הרמה ואקל בעיניה ישפט יהו בינו וביןך: ⁵ ויאמר אברם אל-שרי הנה שפחתך בידך עשילקה הטוב בעיניך ותעננה שרוי ותברך מפנייה: ⁶ נימצא מאיר והנה על-עון הרים במדבר על-העון בדרך שרו: ⁷ ויאמר הגר שפחת שרי אוימזה באת ואני תלכי ותאמיר מפני שרי גברתוי אני ברכות: ⁸ ויאמר לה מלאר יהו שובי אל-גבתרך והתעוני תחת ידיה: ⁹ ויאמר לה מלאר יהו הרבה ארבה את-צעריך ולא יספר מרוב: ¹⁰ ויאמר לה מלאר יהו הנך הנה וילדת בן וקරאת שמו ישמעהל כיישמע יהו אל-ענין: ¹¹ והוא יהו עראים יזנו בכל ויד כל בנו ועל-פניהם כל-אתיהם ישכנ: ¹² ותקרה שם יהו הדבר אליו אתה אל ראי כי אכורה הגם הלים ראייתך אחורי ראי: ¹³ על-כן קנא לאבר באר לחוי ראי הנה בזקdash ובין ברך: ¹⁴ ותולד הג' לאברם בן ויקרא אברם שמי-בננו אשר-יולדת הג' ישמעעל: ¹⁵ ואברם בזקdash שנה ועש שנים בלדי-הגר את-ישמעאל לאברם: ¹⁶

Chapter 17

וירוי אברם בתרשימים שנה ותשעה שנים וורא והוא אל-אברם ויאמר אליו אני-אל שלי התהלהר לפני והיה תמים:² ואתנה בריתין בינו ובין
וארבה אותך במאד מאד:³ וויפל אברם על-פניו ויזכר אתו אלהים לאמר:⁴ אני הנה בריתני אתה והיית לאב המכון גוים:⁵ ולא-ייקרא עוד
את-ישך אברם והו שמן אברם כי אברם גוים נתתי:⁶ והפרתי אתך במאד מאד ונתקת לגווים ומילכים ממען יצאו:⁷ והקמתי
את-בריתך בין ובין זרעך אחריך לדורותם לבירת עולם להיות לך לאלהים וזרעך אחריך:⁸ ננתני לך ולזרעך אחריך את ארץ
mgriv את כל-ארץ כגען לאחצת עולם והייתו להם לאלהים:⁹ ויאמר אלהים אל-אברם אתה אתי-בריתך תשمر אתה וזרעך אחריך
לדורותם:¹⁰ זאת בריתך אשר תשמר בינו וביניהם ובין זרעך אחריך הכלול לכם כל-זיכר:¹¹ נומלטם אתبشر ערלכם והיה לאות ברית בינו
וביניהם:¹² ובוישמנת ימים ימול לכם כל-זיכר לדורותיכם יליד בית מוקנת-כسف'¹³ מכל בונך אשר לא מזרעך הוא:¹⁴ המול ימול וליד ביתך
ומקנת ספר והיתה בריתך בבריכם לבירת עולם:¹⁴ ישראל | זכר אשר לא ימול אתי-בשר ערלותו וכורתה הנפש ההוא מעמיקה אתי-בריתך
הפרס:¹⁵ ויאמר אלהים אל-אברם שרי אשתחן לא-תקנא את-שמה שרי כי שרה שמה:¹⁶ וברכתך אתה וגוט נתמי ממוה לך בן וברכותיה
היתה לגוז מלכי עמים מכנה יהו:¹⁷ וויפל אברם על-פניו ויצחק ויאמר לבבך הלבן מה-שנה יולד ואם-שרה הבת-תרשימים שניה תלד:¹⁸
ויאמר אברם אל-האלים לו ישמעאל יהיה לפניו:¹⁹ ויאמר אלהים אבל שרה אשתחן יולדת לך בן וקראת את-שםו יצחק והקמומי.
את-בריתך אתו לבנית עולם לזרעך אחריו:²⁰ ווישמעאל שמעתיך הנה | ברכתי אותך והפרתי אתו והריבתי אתו במאד שניים עשר
בשאים יולד וננתמי לגוי גדול:²¹ ואת-בריתך איך אשתחן לך שרה למועד הזה בשנה האחרת:²² וכייל לדבר אתו ויעל
אל-האלים מעל אברם:²³ ויקח אברם את-ישמעאל בנו ואת כל-ישראל ביתו ואת כל-מקנות ספר כל-זיכר באנשי בית אברם ומל את-בשר
ערלכם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים:²⁴ אברם בתרשימים ותשעה שנה בהמלו בשר ערלותו:²⁵ ווישמעאל בנו בונ-שלש עשרה
שנה בהמלו את-בשר ערלותו:²⁶ בעצם היום הזה נמול אברם ושממעאל בנו:²⁷ וכל-אנשי ביתו יליד בית מוקנת-כسف' מאות בונ-נכרכ נמלו
אתו:⁹

Chapter 18

וירא אליו יהוה באלני מפרק ואהו ישב פתחה האهل כחם הימים: ² וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עלייו וירא וירץ לקראתם מפתחה האهل ושתחו ארץها: ³ ויאמר אדני אמר לך ביעיר אל-את מעבר מעברך: ⁴ קיח-נא געתלים ורחצו רגליך והשענו תחת עץ: ⁵ וקחה פתלחות וסעדו לבכם אחר מעברך כי-עליכם עברתם על-עבכם ואכלו כן מעשה כאשר דברת: ⁶ וימחר אברהם האהלה אל-שרה ויאמר מהר שלש סאים קמח סלת לושי ועשוי עוגות: ⁷ ואלה-הבקר נצ' אברהם ויקח ברכביה רך ויטוב ויתן אל-הנער ומחר לעשות אתנו: ⁸ ויקח חמאה וחלב ובונ-הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא-יעמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ⁹ ויאמרו אליו איה שרה אשתר ויאמר הנה באهل: ¹⁰ ויאמר שוב אשוב אליך עת פה והנה-בנן לשרה אשתר ושרה שמעת פתח האهل והוא אחינו: ¹¹ ואברהם ושרה זקנותם באים בימים חදל להיות לשרה ארוח כנשיהם: ¹² ומצחיק שרה בהרביה לאמר אחורי בלתי-הימתה-לי עדנה ואדני זקן: ¹³ ויאמר הוה אל-אברהם עלזה צחקה שרה לאמר האף אכונם אליך ואני זקנתה: ¹⁴ הופלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך בעת חיה ולשרה בנו: ¹⁵ ותיחס שרה | לאכר לא צחקה כי | וראה ויאמר | לא כי אחות | ויקמו שם האנשים וישקפו על-פניהם סדם ואברהם הלך עטם לשלחים: ¹⁶ ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אננו עשה: ¹⁸ ואברהם היה ויהי לגוי גדול ועצום ונברכו בז' כל גווני הארץ: ¹⁹ כי וידעתו למען אשר יציה את-בנינו ואת-בנתינו אחורי ושקרו דורך יהוה לעשות צדקה ומפשיט למען הביא יהוה על-אברהם את אשר-דבר עליון: ²⁰ ויאמר יהוה זעקת סדם ועمرה כירבה וחתאלם כי כבדה מאד: ²¹ ארדה-נא ואරלה הצעקה הבהא אל-עשו | כליה ואם-לא אדענה:

22וּפָנוּ מִשְׁם הָאֲנָשִׁים וַיַּלְכוּ סְדָמָה וְאַבְרָהָם עָזָדוּ עַמְדָה לִפְנֵי יְהוָה:²³ זִיגֶשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הָאָף תְּסֻפָּה צָדִיק עַמְּרֵשׁ:²⁴ אָוְלִי יְשַׁחַם צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר הָאָף תְּסֻפָּה וְלֹא-תְשַׁאֲלֵל פָּקוֹם לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצְדִּיקִים אֲשֶׁר בְּקָרְבָּה:²⁵ צְלָלָה לְןָן מַעֲשָׂת | כְּדָבָר הַזֶּה לְהַמִּית צְדִיקָם עַמְּרֵשׁ וְהִיא כְּצָדִיקָם צְלָלָה לְרַק הַשּׁוֹטֶל כָּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מְשֻׁפֶּט:²⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה אָסֵם-אָמֵץ בְּסֶדֶם חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׁאַתִּי לְכָל-הַמִּזְקָום בְּעַבוּרוֹם:²⁷ וַיַּעֲשֵׂן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּהִיָּא הַוְּאַלְמָתִי לְדִבֶּר אֶל-אָדָן וְאֶنְכָּי עַפְרָא וְאֶפְרָא:²⁸ אָוְלִי יְחַסְּדֹוּן חֲמִשִּׁים הַצְדִּיקִים חֲמִשָּׁה הַתְּשִׁיחָה אֶת-כָּל-הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אָשָׁחֵית אָסֵם-אָמֵץ שָׁם אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה שָׁם אַרְבָּعִים וְיָמָר לֹא עַשֵּׂה בְּעַבוּרוֹ הַאֲרָבָּעִים:³⁰ וַיֹּאמֶר אֶל-נְאָזְרָה יְחִיר לְאָדָן וְאֶדְבָּרָה אָוְלִי יְמִצָּאוּן שָׁם שְׁלָשִׁים וְיָמָר לֹא עַשֵּׂה אָסֵם-אָמֵץ שָׁם שְׁלַשִּׁים:³¹ וַיֹּאמֶר הַנְּהִיָּא הַוְּאַלְמָתִי לְדִבֶּר אֶל-אָדָן אָוְלִי יְמִצָּאוּן שָׁם עֲשָׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אָשָׁחֵית בְּעַבוּרוֹ הַעֲשָׂרִים:³² וַיֹּאמֶר אֶל-אָזְרָה יְחִיר לְאָדָן וְאֶדְבָּרָה אֶרְהָפָעָם אָוְלִי יְמִצָּאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אָשָׁחֵית בְּעַבוּרוֹ הַעֲשָׂרָה:³³ וַיַּלְרַא יְהוָה כַּאֲשֶׁר כֹּלה לְדִבֶּר אָוְלִי יְשַׁחַם אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לִמְקֹמוֹ:

Chapter 19

1 ג'יבוואו שנוי המלאכים סדמיה בשרב ולוט ישב בשער-סדם וראילוט ויקם להראותם וישתחו אופים ארץ: 2 ויאמרו הנה נא-אדני סרו נא אל-בית עבדכם וילו ורוחזו רגילים והשכמתם והלכתם לדרךם ויאמרו לא כי ברוחן נלי: 3 וופצר-בם מאלד ויבאו אל-ביתנו יונש להם משטה ומצעות אפה ויאלו: 4 טרם ושכבו ואנשי היר או נשי סדים נשבו על-הבית מגען ועד-זקן כל-העם מkickה: 5 קיראו אל-לוט ויאמרו לו איה האנשימים אשר-רבאו אליך היללה הוציאם אלינו ונודעה אתם: 6 ויאצא אליהם לוט הפטחה והדلت סגר אחריו: 7 ויאמר אל-אצח תרעו: 8 הנה-נא לו שתי בנות אשר לא-ידעו איש אוציאה-נא את-הן אליכם ועשו להן כתוב בעיניכם רק לאנשימים האל אל-מעש דבר כיעל-כון באוavel קורת: 9 ויאמרו גש-הילאה וביאו את-לוט האחד בא-לגור ווישפט שפוט עתיה נרע לך מכם ויפצר באיש בלוט מלוד ויגש לשביר הדלת: 10 וישלחו האנשימים את-יודם וביאו את-לוט אליהם הביתה ואת-הדלת סגורה: 11 ואת-האנשימים אשר-פטחה הבית הכו בסנורים מקטן ועד-גדול וילאו למצאה הפטחה: 12 ויאמרו האנשימים אל-לוט עד מירין פה חתן ובנין ובנתיך וכל אשר-לב בעיר הוצאה מיר-הוקום: 13 כי-משחתים אנחנו את-ההוקום הזה כי-גידלה צעקהם את-הנו יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: 14 ויצא לוט ודבר | אל-חתיון | לקח בנותיו ויאמר קומו צאו ממקום-הום זהה כי-ימשתית יהוה את-העיר והוא מכחיק בעיני חתני: 15 וכמו השחר עליה ויאיצו המלאכים בלאוט לאמור קומ' לך את-אשתך ואת-שתך בנטיך הנמצאת פר-תקופה בעזן העיר: 16 ויתמהלה | ויחזקו האנשימים ביזן וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאו ונחחו מחוץ לעיר: 17 וזה כהוציאם אתם החוצה ואמר המפלט על-גופשך אל-תגביט אחריך ואל-טעמד בצל-הכבר ההרה המפלט פר-תקופה: 18 ויאמר לוט אליהם אל-אצח אדי: 19 הנה-נא מצא עבדך חן בעיניך ותנדל חסוך אשר עשית עמדך להחיות את-ינפשו ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פר-תקדבקי הרעה וממי: 20 הנה-נא היר הזאת קרובה לנוש שם ויהיא צער אפללה נא שםה הלא מצער הוא ותחני נפש: 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבתית הפciי את-העיר אשר דברת מהר המפלט שם כי לא אוכל לעשות דבר עד-באך שםה על-כון קרא שם-העיר צער: 23 המשם יצא על-הארץ ולוט בא צערה: 22 המנייר על-סדם ועל-עمرה נפרית ואש מאת יהוה מניה-שכמי: 25 ויהפכן את-הערים האל ואת כל-הכבר ואת כל-ישבי הערים ואמה האדכמה: 26 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלחה: 27 וישכם אברהם בבור אל-המקום אשר-עמד שם את-פni יהוה: 28 ווישקף על-פni סדם ועمرה ועל-כל-פni הארץ וויא והנה על-הקייט הארץ קה-בשן: 29 ויהי בשחת אלהים את-עדרי הכביר וחקר אליהם את-아버יהם וישלח את-לוט מתוך הפהלה בהפרק את-הערים אשר-ישב בהן לוט: 30 ועל לוט מצער ושב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לא-שחת בצעור ושב במערה הוא ושתי בנותיו: 31 ותאמר הבכירה אל-הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרכך כל-הארץ: 32 אלה נשקה את-אבינו יון ונשכה עמו ונחיה מאבינו זרע: 33 ותשkon את-אבינו יון בלילה הוא ותבא הבכירה ותשקב את-אביה ולא-ידע בשכבה בלילה: 34 ויהי ממחורת ותאמור הבכירה אל-הצעירה הונ-שכבתاي אמש את-אבינו נשkon יון גם-הילאה ובאי שכבו עמו ותהי מאבינו זרע: 35 ותשkon גם בלילה הוא את-אבינו יון ותקמם הצעירה ותשקב עמו ולא-ידע בשכבה ובבקה: 36 ותהיון שתי בנות-לוט מאבינו: 37 ותלד בכירה יון ותקראי שמו מזאב הוא אביכומאוב עד-הרים: 38 והצעירה גם-במיואוב עד-הרים: והצעירה גם-במיואוב עד-הרים:

Chapter 20

¹ יוסע משם אברם ארץ הולבג וישב בירקdash ובין שור ויגר בגרר: ²יו אמר אברם אל-שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גור ויקח את-שרה: ³ייבא אלהים אל-אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על-האשה אשר ליקחת והוא בעלת בעל: ⁴ואבימלך לא קרב אליה ויאמר לך גמ-צדיק תהרנו: ⁵הלא הוא אמריך והוא אמרה אני הוא בתם-לבני ובנהנו כפו עשייתך זאת: ⁶ויאמר אל-האלים בחלים גם אנכי ידעתי כי בתם-לבני עשית זאת ואחרש גמ-אנכי אוטך מחותמי עליך לא-נתירך לנגע אליה: ⁷ועתה השב אשתי האיש כירביה הוא ויתפלל בעדר וחייה ואם-איןך מшиб דע כידמות תמלות אתה וככל-אשרך: ⁸וישכם אבימלך בבר' יורקה לכל-עבורי ודבר את-כל-הדברים האלה באזנים ויראו האנשים מאי: ⁹ויקרא אבימלך לאברם ויאמר לו מה-עשית לנו ומבהטתני לך כי-הבאת עלי ועל-מלךלתי חטא גדרה מעשים אשר לא-יעשו עשות עקידי: ¹⁰ויאמר אבימלך אל-אברם מה ראתים כי

עשית את-הדבר הזה;¹¹ ויאמר אברם כי אמורתי רק אוניראת אלהים במקומם זהה והרגוני על-דבר אשתי;¹² וגם אמנה אחותי בת-אבי הוא אך לא בת-אבי ותהיili לאשה;¹³ וכן כאשר התען אותו אלהים מבית אביו ואמר ליה זה חסוך אשר תעשי עפדי אל כל-המקום אשר נושא שמה אמרילי אתי הוא;¹⁴ ויקח אבימלך צאן ובקר ועכדים ושפחות ויתן לאברם וישב לו את שרה אשתו;¹⁵ ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב;¹⁶ ולשנה אמר הנה נתתי אלך כסף לאחיך הנה הוילך כסות ענים לכל אשר אתה ואת כל-ונחתת;¹⁷ ותתפלל אברם אל-האלים ורפה אליהם את-אבימלך ואת-אשתו ואמותיו ולודו;¹⁸ כיעזר עץ רוחה בה עד כל-כלך לנית אבימלך על-דבר שרה אשת אברם:

Chapter 21

ויהי פקח את-שרה כאשר אמר ויעש והנה לשרה כאשר דבר;² ומחר ותلد שרה לאברם בן לזקניו למועד אשר-דבר אותו אלהים:
ויהרא אברם את-שם-בננו הנולד לו אשר-ולדה לו שרה יצחק;⁴ ונימל אברם את-יזמך בנו ברשותם ימים כאשר צנה אותו אלהים:
5 אברם בזיממת נשנה בהחולד לו את יצחק בנו;⁶ ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל-השטע יצחק-לי;⁷ ותאמר כי מל' לאברם היניקה בנים שרה כישראל בנו ליהני;⁸ ויגדל הילד ויגמל ויעש אברם משטה גדו' ביום הגמל את-יזמך;⁹ ותראו שרה את-יזמך: גמראית אשר-יזלה לאברם מצחק;¹⁰ ותאקור לאברם גרש האמה הזאת ואה' בנה כי לא יירש ברה' אותה הזאת עם-בני עם-יצחק:
וירע הדבר מaad בעיניו אברם על אוזת בנו;¹² ויאמר אל-האלים אל-אברם אל-ירע בעיניך על-הנער ועל-אמתך כל אשר תאמר אליך
שרה שמע בקהל כי ביצחק יקרה לך זרע;¹³ וגם את-בנה-האה לגוי אשכנז כי זרעך הוא;¹⁴ וישכם אברם | בבקר ויקח לחם ותמן
מים ויתן אל-הבר שם על-ישכחה ואתי-הילד וישלח ותמן ותמן במדבר באר שבע;¹⁵ וכלו הקים מוקחתמת ותשלר את-הילד תחת אמד
השים;¹⁶ ותלך ותשב לה מנגד הרחק ממטחני קשת כי אמורה אל-אראה במו'ת הילד ותשא את-קהל ותבר: ¹⁷ וישמע אלהים
את-קהל הנער ויקרא מל'ך אלהים | אל-הבר מורה-השימים ויאמר לה מה-לך הבן אל-תיראי כי-ישמעו אלהים אל-קהל העור באשר הויאם:
18 קומי שאוי את-הנער והחזקי את-ידך בנו כי-ילגנו גדו' לאותם: ¹⁹ ויפקח אלהים את-יעינה ותרא באר מים ותלך ותמא את-החתמת מים
תשח את-הנער;²⁰ ויויר אלהים את-הנער ויגדל וושב במדבר וויר כי-תודה קשת;²¹ ותשב במדבר פאנן ותקח-לו אכו' אשה מארץ מצרים: פ
22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקל שר-צבאו אל-אברם לאמר אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה;²³ ועתה השבעה לי באלים הנה
אם-תשקר לי ולני ולנקי כי-תס-הדר עמך מעמך מעמך:²⁴ וזה כוח
아버ם את-אבימלך על-אדות באר הפלים אשר גלו עבדי אבימלך;²⁶ ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את-הדבר הזה וגם-אתה
לא-הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלוטי היום;²⁷ ויקח אברם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית;²⁸ ויצב אברם את-שבע
כבשת הצאן לבדוק;²⁹ ויאמר אבימלך אל-אברם מה הנה שבעה כבשת הלאה אשר הצבע לבלעה;³⁰ ויאמר כי את-שבע כבשת תקה
מידי בעבור תהיה-לי לעזה כי-חרופתי את-הבר ה затה:³¹ על-כן קנא למקומם הרוא באר שבע כי שם נשבעו שנייהם:³² ויכרתו ברית
בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר-צבאו וישבו אל-ארץ פלשתים;³³ ויטע אשל בבאר שבע ויקרא-שם בשם יהוה אל-עלם: ³⁴ ויגר
아버ם בארץ פלשתים ימים רבים:

Chapter 22

¹ יהי אחר הדברים האלה והאלים נסה את-אברם ויאמר אליו אברם ויאמר הנהי;² ויאמר קח-ניא את-בנה את-יחידך אשר-הבת
את-יצחק וילך לאל-ארץ המריה והעלוה שם לעללה על אחד ההרים אשר אמר אליו:³ ונשכם אברם בבקר ויחבש את-חמו וויה
את-שני געריו אותו ואת-יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם יילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלים: ⁴ בנים שלishi וויה אברם את-יעינו
וירא את-המקום מרחוק;⁵ ויאקור אברם אל-געריו שובילם פה עמי-ההמזר וויה עד-כה ונשתחווה ונשובה אל-יכם;⁶ ויקח
아버ם את-עצי העלה ווישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-הארש ואת-המאלת וילכו שניהם יחדו;⁷ ויאמר יצחק אל-אברם אביו ויאמר
אבי ויאקור הנהני בני ויאמר הנה האש והעצים וויה השה לעלה;⁸ ויאקור אברם אל-הרים וראה-היל השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
9 ויבאו אל-המקום אשר-אמר-לו האלים ובין שם אברם את-המזבח ועירך את-העצים ויעקד את-יזמך בנו ווישם אתו על-המזבח
מפעל לעצים;¹⁰ וישלח אברם את-ידיו ויקח את-המאלת לשחט את-בנו;¹¹ ויקרא אליו מל'ך והוא מורה-השימים ויאמר אברם |
아버ם ויאמר הנהני;¹² ויאקור אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי | עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא חשכת את-בנה
את-יחידך ממי;¹³ ונשא אברם את-יעינו וירא והנה-אל אחר נאחז בסבר בקרניינו וילך אברם ויקח את-האל וויה לעלה תחת בנו:
14 ויקרא אברם שם-המקום הרוא והוא | וראה אשר-יאמר ה' בהר יהוה וראה;¹⁵ ויקרא מל'ך והוא אל-אברם שנית מורה-השימים:
16 ויאמר בו נשבעתי נסמי-יהנה כי יונן אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשכת את-בנה את-יחידך;¹⁷ כי-ברך אברך והרבבה את-זרעך
כוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים וירש זרעך את-שער אובי;¹⁸ והתברכו בזרעך כל-גויי הארץ עקב אשר שמעת בקהל;¹⁹ ושב
아버ם אל-געריו ויקמו וילכו ויחזו אל-בר שעב וישב אברם בבאר שבע;²⁰ ויהי אחרי הדברים האלה וויה לאברם לאמר הנה זיה
מלכה גמ-היא בנים לנטור אתי;²¹ את-יעוץ בכו ואת-בנו אחוי ואת-המואל אבי אום: ²² ואת-יכשד ואת-חו' ואת-פלך ואת-ידך ואת-

בთואל:²³ ובתואל וילך את-ירבקה שמנה אלה לילקה מלכה ליחסו אחיו אברהם:²⁴ וילגשו ושם ראהו ותלד גם-הוא את-טבח ואת-גhum ואחת-טחש ואחת-טעה:

Chapter 23

¹ יהיו חמי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חמי שרה: ² ותמת שרה בקרית ארבע הוא חבורן בארץ כנען ויבא אברהם לפסף לשרה ולכלה: ³ ויקם אברהם מעל פניו וידבר אל-בנינהת לאמר: ⁴ גריותשׁב אונכי עמכם תננו לי אחות-קבר עמלם ואקברה מותי מלפני: ⁵ ויענו בנינהת את-ארם לامر לו: ⁶ שמענו | אדני נשיא אלהים אתה בתולנו בקבוק קברינו קבר או-תמתק איש מלונו את-קברנו לאי-קללה מפק מeker מתק: ⁷ ויקם אברהם וישחו לעמ-הארץ לבנינהת: ⁸ וידבר אתם לאמר אם-יש א-תנפשים לקבר או-תממי מלוני שמעוני ופגעוני בעפרון בוצח: ⁹ ויתרלו את-מערת המכפלת אשר-לו אשר בקצת שדה בכף מלא יתננה לי בתוכם לאחות-קבר: ¹⁰ עפרון ישב בטוטו בנינהת וען עפרון החתי את-ארם באזני בנינהת לכל בא שער-עירו לאמר: ¹¹ לא-אדני שמעוני השדה נתמי לך והמערה אשר-לו לבנינה בניעמי נתמי לך קבר מתק: ¹² וישתחוו אברהם לפניו עם הארץ: ¹³ וידבר אל-עפרון באזני עם-הארץ לאמר אך אם-אתה לו שמעני נתמי כספ השדה קח מלוני ואקברת את-ממי שמה: ¹⁴ ויען עפרון את-ארם לامر לו: ¹⁵ לא-אדני שמעוני ארץ ארבע מאת שקל-כסף בין-ובין מה-הווא ואת-טמתק קבר: ¹⁶ וישמע עברהם אל-עפרון ושקל אברהם לעפרון את-הכסף אשר דבר באזני בנינהת ארבע מאות שקל כספ עבר לסקה: ¹⁷ ויקם | שדה עפרון אשר-במכפלה אשר לפניו מראה השדה והמערה אשר-בו וכלה-העץ אשר בשלה אשר בבלג'בלו סביב: ¹⁸ לאברהם למקנה לעני בנינהת בכל בא שער-עירו: ¹⁹ ואחריכון קבר אברהם את-שרה אשתו אל-מערת שדה המכפלת על-פנינו פمراה הוא חבורן בארץ כנען: ²⁰ ויקם השדה והמערה אשר-בו לאברהם לאחות-קבר מאת בנינהת:

Chapter 24

ו-ארם זקן בא בימים ויהוה בכר את-ארם בכל: ² ויאמר אברהם אל-עבדו זקן ביתו המשל בכל-אשר-לו שים-נא ידע תהת ירכיך: ³ ואשבעך בהיוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לאי-תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אונכי יושב בקרבו: ⁴ כי אל-ארץ ואל-מולדי תLER ולקחת אשה לבני ליצחק: ⁵ ויאמר אליו העבד אולי לאי-תאבה האשה לילכת אחורי אל-הארץ הזאת הלא שב אшиб את-בנך אל-הארץ אשר-ייצאת מטה: ⁶ ויאמר אליו אברהם השמר לך פור-תשיב את-בני שמה: ⁷ יהוה | יהוה השמים אשר ליהנו מבית אבא ומארץ קולדתי ואשר דבר-לו ואשר גשבעליך לאמר לווער את-הארץ הזאת הוא ישלח ליפוי ולקחת אשה לבני משם: ⁸ ואם-לא תאהב האשה לילכת אחריך ונקיית משבעתי זאת לך את-בניך לא תשב שמה: ⁹ וישם העבד את-ידיו תחת ירך אברהם אדני וישבע לו על-הברך זהה: ¹⁰ ויהיך העבד עשרה גמלים מגמל אדני וולך וכלה-העץ אשר בדנו זקם וילך אל-ארם נהרים אל-עיר נchor: ¹¹ ויברך הגמלים מהוץ לעיר אל-באר הרים לעת ערבית לעת צאת השABBת: ¹² ויאמר | יהוה אלהי אדני אברהם קורה-נא לפניו הום וער-החסד עם אדני אברהם: ¹³ הנה אונכי נצוב על-פנין הרים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: ¹⁴ והיה הנער אשר אמר אלהו הטינא צדק ואשתה ואמרת-ה: ¹⁵ והיה צדקה אשר-ה הכהנת לעבדך ליטחך ובה אולע כי-יעשית חסד עמי-אדני: ¹⁶ והישער טבת מראה מאוד בתוליה אויש לא-זיה ותעד העינה ומולא שתה וגמ-גמליך אשר-ה את-נchor את-ארם וכלה עלי-שכמה: ¹⁷ ותאmr שתה אדני ותמהר ותעד כהה עלי-יה ותשקה: ¹⁸ ותכל כהה ותעל: ¹⁹ וירץ העבד לקרהת ואומר הגמיאני נא מעת-פניהם מכך: ²⁰ ותמהר ותער כהה אל-השחת ותרע עד אל-הbear לשאב ותשאב לכל-גמליו: ²¹ והאיש משתחה לה מה-רויש לדעת הצליח יהוה דרכו אמדלא: ²² ויהי כאשר כלו הגמלים לשנות ויהיך האיש צם זקב בעקב משקלון ושני צמידים על-לידיה עשרה זקב משקלם: ²³ ויאמר בת-הו את-הגדוי נא לי הייש בית-אביר מוקם לנו לlein: ²⁴ ותאmr אליו בת-בתואל אונכי בון-מליה אשר-ה לדלה לנchor: ²⁵ ותאmr אליו גמ-מספוא וב עמן גמ-מקומות לנו: ²⁶ ויהיך האיש וישתחו ליהוה: ²⁷ ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא-יעב חסדו ואמותו עם אדני אונכי בדור-גנני יהוה בית את-אדני: ²⁸ ותנץ הנער ותנד לבית אפה כדרכים האלה: ²⁹ ולבקה אח ושמו לבנו ונירץ לבן אל-האיש החוצה אל-הען: ³⁰ וויהי | כראת את-ההנים ואחת-הצדדים על-ידי-ו אחתו וכקמעו את-דברי ובקה אחתו לאמר כה-דבר אל-האיש ויבא אל-האיש והנה عمך על-הגמלים על-הען: ³¹ ויאmr בזא ברור יהוה למה תעמד בלהז ואונכי פנווי הבות ומקום למילים: ³² ויבא האיש הבות ופתח הגמלים ויתן תבן ומספוא למילים ומיט לרחץ גבלי וגבלי האנשימים אשר-הו: ³³ ווישם ¹¹ לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם-דברתך דברי ויאמר דבר: ³⁴ ויאmr עבד אברהם אונכי: ³⁵ ויהיה בכר את-אדני מאד ויגדל ויתנלו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחות ומילים וחרומים: ³⁶ ותלד שרה אשת אדני בן לא-דני א-חמי זקננה ויתנו-לו את-כל-אשר-לו: ³⁷ וישבעו אדני לאי-תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אונכי ישב בארכן: ³⁸ אם-לא אל-בנין-אbei תלך ואל-משפחתי ולקחת אשה לבני: ³⁹ ויאmr אל-אדני אליו לאי-תאלר האשה אחריה: ⁴⁰ ויאmr אליו והוא אשר-ההתהלך לפניו ישלח מלאכו את-הצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומביית אביה: ⁴¹ אז תנקה מaltoyi כי תבוא אל-מערת המכפלת ואם-לא יתנו לך והיית נני מאלה: ⁴² ויאבא היום אל-הען ואכל יהוה אלהי אברהם אם-ישר-נא מצליה דרכו אשר אונכי הילך עלייה: ⁴³ הנה אונכי נצוב על-פנין

המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליו השקינינו מעתדים מכך:⁴⁴ ואמרה אליו גם אתה שתה וגם לגמילים אשאב הוא האשה אשר־היכת יהוה לבן־אדון:⁴⁵ אנו טרם אכללה לדבר אל־לבוי והנה ברקה יצאת וזכה על־שכלה ותרד העונה ותשאב ואכור אל־יה השקינינו נא:⁴⁶ ותמהר ותזרע כדה מעליה ותאמור שתה וגס־גמליך אשקה ואשת וגס הנמלים השקה:⁴⁷ ואשא אל־תאנה ואמר בתימי את ותאמר בת־בתואל בירנחו אשר יילדה לנו מלכה ואשם הנהם על־אפה והמצדים עלייך:⁴⁸ ואקד ואשתחווה ליהוה ואברך את־יהוה אלהי אדונינו אשר הרגנו בדור אמת לחתת אתי־ב־תאי אדוני לבנו:⁴⁹ עתה אם ישכם עשים חסד ואמת את־אדון הגדו לי ואם־לא הגדו לי ואפנה על־ימין או על־شمال:⁵⁰ נוען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או־טוב:⁵¹ הנה־הרבקה לפניו קח ולך ותהי אשר לבן־אדון כאשר דבר יהוה:⁵² ויהי כאשר שמע עבד אברהם אתי־דבריהם וישתחוו ארץ ליהוה:⁵³ ויזען העבד כל־יכס וילצי זבב ובגדים ויתן לרבקה וכוננות נתן לאחיה ולאמה:⁵⁴ ויאכלו ושתו הו ואנשימים אשר־עמו ונילינו ונקומו בברך ואמר שלחני לאדונין:⁵⁵ ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשר אחר תלך:⁵⁶ ויאמר אלהי אל־תאנה עט־האיש הזה ותאמור אל־רחל שלחנו ואלה לאדונין:⁵⁷ ויאמרנו נקנא לנער ונשאה אתי־פי:⁵⁸ וקראו לרבקה ויאמרו אליה בתליך עם־האיש הזה ותאמור אל־רachel נישלחו אתי־רבקה אחותם ואתי־מנקה ותרכבה על־הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד אתי־רבקה ויאמר לה אחותנו את הי לאלפי רבבה ויירש זרעו את שער שניאו:⁶¹ ותקם רבקה ונערתיה ותרכבה על־הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד אתי־רבקה וילך:⁶² ויצחק בא מבואobar לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב:⁶³ ויצא יצחק לשות בשזה לפונות ערב וישא עינוי וירא והנה גמלים באים:⁶⁴ ותשא רבקה אתי־ענינה ותרא אתי־יצחק ותפל מעל הגמל:⁶⁵ ותאמור אל־העבד מיר־האיש הלויה ההלך בשדה לך־תאנו ויקח העבד הוא ואדי ותkeh הצעיף ותתקס:⁶⁶ וספר העבד ליצחק את כל־הדברים אשר עשה:⁶⁷ ויבאה יצחק האללה שנה אפו ויקח אתי־רבקה ותהיilo לאשה ויאהובו ווינח יצחק אחני אכו:

"strong= "c:H3455" x-morph= "He,C:VHw3ms" lemma= "וישם" ॥24:33

Chapter 25

¹ יוסף אברהם ויקח אשה ושםה קטווה:² ותולד לו את־זמרן ואת־יקשן ואת־מדין ואת־ישבק ואת־שות:³ ויקשן ולד את־שבא ואת־דין ובני־דין היו אשורים ולטושים ולאים:⁴ ובני־מדין עיפה ועפר־חנן ואבידע ואל־דעה כל־אללה בני קטווה:⁵ ויתן אברהם את־כל־אשROLו ליצחק:⁶ ובני־පפולוגים אשר לאברהם נתן פטנת ושללים מעל יצחק בן־בעדנו לחי גזקה אל־אוץ קדם:⁷ ואלה ימי שנירתי אברהם אשר־חמי מאת־שנה ושבעים מאת־שנה וחמש שנים:⁸ ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ואיסף אל־עלמי:⁹ יקברו אותו יצחק ושמعال בנו אל־מערת המכפלה אל־שׂרֵה עפרן בז'צ'ר החתי אשר על־פונו מכרה:¹⁰ ההשדה אשר־קנה אברהם זאת בניחת שמה קבר אברהם ושרה אשתו:¹¹ ויהי אחיו מות אברהם וינרר אל־לטם אתי־יצחק בנו וشب יצחק עט־באר לחי ראי:¹² ואלה תלדת ושמייאל בראברם אשר ולדה הנר המצרית שפחת שרה לאברהם:¹³ ואלה שמות בנו ושמייאל בשמות לתולדתם בכיר ושמייאל נביות וקדר ואדבעל ומברחים:¹⁴ ומשמע ודומה ומושא:¹⁵ קדר וטמא יטוטו נפש וקדשה:¹⁶ אלה הם בני ושמייאל ואלה שמות בחצריהם ובטיותם שיטים עשר נשאים לאמתם:¹⁷ ואלה שני חי ושמייאל מאת־שנה ושלשים שנה ושבע שנים וגען ומלת ויאסם אל־עלמי:¹⁸ וישכננו מחילה עד־שׂור אשר־על־פונו מצרים באכח אשוורה על־פוני קל־אלחיו נפל:¹⁹ אלה תולדת יצחק בר־אברהם אברהם הוליד אתי־יצחק:²⁰ ויהי יצחק בז'ארבעים שנה בקחתו אתי־רבקה בת־בתוכו אל־הארמי מפוזן ארם אחות לבן־הארמי לו לאשה:²¹ ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו:²² ויתרוצzo הבנים בקרבה ותאמור אם־כל־למה זה אני ותהר יצחק לאדרש אתי־יהוה:²³ ויאמר יהוה לה שני גוים¹ בבטןך ושני לאלים מכעריך יפרדו ולאם מלאים יאלץ ורב יעבד צער:²⁴ וימלאו יטיה לדודת והנה תוקם בבטנה:²⁵ וויצו הרាសון אדקוני כלו כדורת שער וקראו שמו עשו:²⁶ ואחר־ידן יצא אהו וידן ואלה שמו שעקב בעקב עשו וקרוא שמו שעקב יצחק בז'ששים שנה בלבדת אתם:²⁷ ייגדל הנערים והן עשו איש ידע ציד איש שדה ועקב איש תם ישב אهلיהם:²⁸ ויאhab יצחק את־יעשו כריצד בפיו ורבקה האבת אתי־יעקב:²⁹ וידע יעקב נזד ובבא עשו מז'ה־שדה והוא עז:³⁰ ויאמר עשו אל־יעקב הלויטני נא מורי־הדם האדם הזה כי עיר אנכי על־KEN קרא־ישמו אדום:³¹ ויאמר יעקב מכה כיום אתי־בכתרת לי:³² ויאמר עשו הנה אני הולך ולמה־זה לי בכרה:³³ ויאמר יעקב השבעה לי כיום ושבע לו וימכר אתי־בכתרתו ליעקב:³⁴ ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדים ויאכל ווישת זיקם וילך ויבן עשו אתי־הכתרה:

"strong= "H1471a" x-morph= "נווי" lemma= "נווי" ॥25:23

Chapter 26

¹ יהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל־אביימלך מל־פלשתים גוררה:² וירא אליו יהוה ויאמר אל־תנד מצורמה שכן בארץ אשר אמר אליך:³ גור בארץ הזאת ואיה עמק ואברך כי־לון ולו־ען את־כל־הארצץ האל והקממי את־השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך:⁴ והרבכתי אתי־זעך כוכבי הפליטים ונתתני לזרעך את כל־הארצץ האל והתברכו בזעך כל־גוי

הארץ: **עקב אשר-ישקע** אברהם בקהל וישראל מושמרתו מצוית חקוקתי ותורתינו:⁶ וושב יצחק בגירה;⁷ ואנשי הקהום לאשתנו ואכזר את חתני הוא כי יראו לאכזר אשתי פוריירגני אנשי המקומן על-רבבקה כירטובת מראה היא:⁸ יהיו כי ארכוילו שם הילמים וישקו אבימלך מלך פולשטים بعد החלון נורא והנה יצחק מצחיק את רבבה אשתו;⁹ ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר ארך הנה אשתח' הוא ואיך אמרת אשתח' הוא ואמר אליו יצחק כי אמרתוי פראכות עלייה;¹⁰ ויאכזר אבימלך מה-זאת עשית לנו למעט שכב אחד העם את-אשתח' הובאת עליינו אשם: ויצו אבימלך את-כל-העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יוכת: **ויזרע יצחק** בארץ הוהו וימצא בשנה ההוא מאה שערים;¹¹ ויברכחו והוהו;¹² ויגדל האיש וילך הלוּגָדֵל עד כי-יגדל מaad: **ויהי-לוּמַחְצָאָן** ומקנה בדור ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשטיים;¹³ וכל-הברות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתומים פלשטיים וימלאום עפר: **ויאכזר אבימלך אל-יצחק** לך מעמנו כי-עצממת-יהםנו מaad: **וילך** משם יצחק ויחן בנחל-גזר וישב שם;¹⁴ **וושב יצחק וייחפר | את-ברית המים אשר חפרו** בימי אברהם אביו וסתומים פלשטיים אחריו ויקרא להן שמות כשות אשר-קרא להן אביו:¹⁵ **ויחפרו עבדי-יצחק בנחל וממצוא-שם** באר כים: **וירענו** רען גור עמרען יצחק לאמר לנו הרים ויקרא שם-הבר עשה כי התעשקו עמו:¹⁶ **ויחפרו** באר אהרת ויריבו גמערליה ויקרא שמה שטנה;¹⁷ **ויעתק משם וייחפר באר אהרת ולא רבו עליה** ויקרא שמה רחבות ויאמר כירעתה הרוחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: **ויעל שם באר שבע:**¹⁸ **וירא אליו והוה במלילה הוהו ויאכזר אנכי אלהי אברהם אביך אל-תורא כי-אתך אנכי וברכתיך והרבתי** את-זערל בעבור אברהם עבדיו;¹⁹ **ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויטישם אהלו ויקרו-שם עבדי-יצחק באר:** **ואבימלך** הילך אליו מגיר ואחזה מירעהו ופיקל שר-צבאו;²⁰ **ויאמר אלהם יצחק מדוע** באתם אליו ואתם שנאותם אני ותשלחוני מאתכם: **ויאמרו ראו ראיינו כי-יהיה הוה | עפר** ונאכזר תהיה נא אלה בינו-ינו בינו וביינך וככרתת בנית עמר:²¹ **אם-תעשה עמו לא נגענוך ויכשעו איש לאחיך ווישלחם עמך רקי-טוב ונשלחך בשלום אתה ברוך הוה:**²² **ויעש להם משלטה ויאכלו ווישתו:**²³ **וישיכמו בברך ווישבעו איש לאחיך ווישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום:**²⁴ **ויהי | ביום הוהו ויבאו עבדי יצחק וגדו לו על-אדמות הבר אויר שפרו ויאמרו לו** מצאנו כים: **ויקרא את-השבע על-כן שם-העיר באר שבע עד היום הזה:**²⁵ **ויהי עשו בז-ארבעים שנה ויקח אשה את-יהודית בת-בاري החתני ואת-בשנתם כת-אלין החתני:**²⁶ **ויהי מורת רוח ליצחק ולרבקה:**

Chapter 27

יוהי כיזון יצחק ותברכין עיניו מראת והקָרְא אֶת-עַשֵּׂו | בְּנֵי הָגָדָל וְאִמְרָא אֲלֹיו הַנָּגָן:² ²ואמר הנה-נא זקנתי לא ידעתי يوم
מוות;³ וועתה שא-נא כליך תלייך וקשתיך וצא השדה וצדקה לי צידה;¹ ⁴עשיה-לי מטעמים כאשר אהבתני והביה לך ואכליה בעבור תברכה
ונפשי בטרכט אמות;⁵ וירבקה שמעת בדבר יצחק אל-עלעו בנז וילך עשו השדה לצדך לדביה;⁶ ורבקה אמרה אל-יעקב בנה לא אמר הנה
שמעת את-אברך את-אברך אל-עלעו אחיך לאמר;⁷ הביאה ליז צוד ועשה-לי מטעמים ואכליה ואברכה לפני והוה לפניו מות;⁸ וועתה בגין שמע
בקלי לאשר אני מצאה אחר;⁹ לזר-נא אל-הצאן וקח-לי ממש שמי גדי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאברך כאשר אהב;¹⁰ והבאת
לאברך ואכל בעבור אשר יברך לפני מות;¹¹ ¹¹ואמר יעקב אל-ירבקה אמרו הן עשו אחיך איש שער ואנכי איש חלק;¹² ¹²אולו וממשני אבוי והיעתי
בעיינו כמתעתע והבאתני עלי קלהה ולא ברכה;¹³ ¹³ויאמר לו אמל עלי קלהה בגין ארך שמע בקהל ולר קחדין;¹⁴ ¹⁴ולר וקח נובא לאכון
תשע אמו מטעמים כאשר אהב אבוי;¹⁵ ותחק רבקה את-בגדיו עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את-יעקב בנה הקטן;¹⁶
וاعت רערת גדי העזים הלביבה על-ידי וועל חלקת צוארי;¹⁷ ותתע את-המטעים ואת-החלם אשר עשתה בגין יעקב בנה;¹⁸ ¹⁸ובוא
אל-אבוי ויאמר אבו ויאמר הצעני מי אתה בגין;¹⁹ ¹⁹ואמר יעקב אל-אבוי אנכי עשו בכורך עשייתו כאשר דרבת אלוי קומ-נא שבה ואכליה מציד
בעבור תברכני נפשך;²⁰ ²⁰ואמר יצחק אל-בננו מה-זה מורת למצו בני ויאמר כי הקורה יהוה אלהיך לפני;²¹ ²¹ואמר יצחק אל-יעקב
גשה-נא ואכשיך בגין האתעה זה בגין עשו אס-לא;²² ²²ויגש יעקב אל-יצחק אבוי וימשחו ויאמר הקל-קעל יעקב והבאים יди עשו;²³ ²³לאה הিiron
כירקינו זידון יידין עשו אחינו שערת ויברכוה;²⁴ ²⁴ויאמר אתה זה בגין עשו ויאמר אני;²⁵ ²⁵ויאמר הגשה לי ואכליה מציד בגין לעמן תברך נפשו
ויגשלו ויאכל ובא לו יון ווישת;²⁶ ²⁶ויאמר אלוי יצחק אבוי גשה-נא ושקה-לי בגין;²⁷ ²⁷ויגש וושק-לו ווישת את-ריחי גדי ויברכוה ויאמר ראה
ריח בגין כנricht שדה אשר ברכו יהוה;²⁸ ²⁸וינתקן-לְךָ האלהים מטל-השלמים ומיטמי הארץ ומיטמי בני ווישתך;²⁹ ²⁹uveidun עמיים ווישתך;³⁰ ³⁰לך
לאפחים הוה גביר לאייך ווישתחו לך בגין אפריך אוריך ומברכיך ברור;³⁰ ³⁰ויהי כאשר כליה יצחק לרבר את-יעקב וויהי אף ייא פיא
יעקב מאת פני יצחק אבוי ועשו אחינו בא מציד;³¹ ³¹ויגש גמי-הוא מטעמים ויבא לאבוי ויאמר לאבוי יקס אבוי וואכל מציד בגין בעבור
תברכני נפשך;³² ³²ויאמר לו יצחק אבוי מיאתיה ויאמר אני בגין בכורך עשו;³³ ³³ווחדר יצחק תירדה גדלה עד-מאד ויאמר מיאפוא הוא
הצד-צד ויבא לי ואכל מכל בתרם תבוא ואברכחו גס-בכור יהו;³⁴ ³⁴כשמע עשו את-דבורי אבוי יצעק צעה גדלה ומורה עד-מאד ויאמר
לאבוי ברכני גס-אני אבוי;³⁵ ³⁵ואמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך;³⁶ ³⁶ואמר הכִּי קרא שםו יעקב ויעקב-נו זיה פעליהם את-בכורתך לך והנה
ועתה לך ברכתי ויאמר לה-אל-א-צְלָת לי ברכה;³⁷ ³⁷ויען יצחק ויאמר בגין דנ-גבורי שמתו לך ואת-כל-אחים ננתני לו לעבדים ודון ותירש
סמכתיו ולכה אפוא מה עשה בגין;³⁸ ³⁸ואמר עשו אל-אבוי הברכה את-הווא-ל-א-בוי ברכני גס-אני אבוי וושא עשו קלוי ויבך;³⁹ ³⁹ויען יצחק
אבוי ויאמר אל-על הונא משמעני הלא-ז' היה מושבך ומטל השקים מעל;⁴⁰ ⁴⁰ועל-חרבן תחיה ואת-אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלן
מעל צאرك;⁴¹ ⁴¹וישטם עשו את-יעקב על-הברכה אשר ברכו אבוי ויאמר עשו בלבו וקרבו ימי אבל אבוי ואחרגה את-יעקב אחך;⁴² ⁴²יד
לרבקה את-דבורי עשו בגין הגדל ותשלח ותהרוא לע יעקב בגין הקפן וויאמר אל-על הונא עשו אחיך מותנכם לך להרגך;⁴³ ⁴³ועתה בגין שמע
בקלי ווקם ברוח-ליך אל-לבן אחיך חרנה;⁴⁴ ⁴⁴וישבת עמו ומים אחדים עד אשר-תשוב חמת אחיך;⁴⁵ ⁴⁵עד-שוב אף-אחיך מפרק ושכח את

אשר עשת לו ושלחתי וקחתי שם למה אשכל גמישים יום אחד: ⁴⁶ותאמור רבקה אל יצחק קצתי במוני מפני בנوت חת אמלעם ¹זקב אשר מבנות הארץ לבן אלה מבנות הארץ למה לי כי:

"strong= "H6720" x-morph= "He,Ncma" lemma= lemma" ציְה ¹¹27:3
"strong= "c:H7812" x-morph= "He,C:VvJ3ms" lemma= lemma" שָׁקָה ¹²27:29 וישתחו

Chapter 28

¹ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצווה ויאמר לו לאיתך אשא מבנות כנען ²קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אף וקח לך שם אשא מבנות לבן אחי אמת ³ואל שדי יברך אתך וירוח וירובך וסיתת ל渴ל עמיים: ⁴ויתן לך את ברכתך אברך לך ולרערך אחר לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: ⁵וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בזרתואל הארץ אחיך רבקה אם יעקב ועשו: ⁶וירא עשו כיבניך יצחק את יעקב ושלח אתך פדנה אלם לחתלו משם אשא בברכו אליו ויצו עליו לאיתך אשא מבנות כנען: ⁷וישמע יעקב אל אביו ואל אםו וילך פדנה ארם: ⁸וירא עשו כי רשות בנوت כנען בעיני יצחק אביו: ⁹וילך עשו אליו ישמעאל ויקח כנען: ¹⁰ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ¹¹ויפגע במקומ וילך שם אמר ה לשם וקח מאבני המלך ונשם מרשתו ושב במקומ ה הוא: ¹²ויחל ונה סלם מצב ארץ וראש מגע השטפה והנה מלacci אלהים עלים וירדים בו: ¹³וינה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברם אביך ואליך יצחק האוז אשר אתה שב עלייה לך אהננה ולזרעך: ¹⁴והיה זרעך כפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה וננה ונברכו בך כל משפטת הארץ ובזרעך: ¹⁵ויהנה אני עלי ושמרתו בכל אשר תפל רשבתו אשר האדמה וזרעך: ¹⁶ויעקץ יעקב משנותו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואני לא דעתך: ¹⁷וירא ויאמר מה הנזא המקום הזה אין זה כי אזכיר את אלהים וזה שער השמים: ¹⁸וישם יעקב בברך ויקח את האבן אשר שם מראשתו ושם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: ¹⁹ויקרא את שם המקום ההוא בית-ישראל ואולם לו שם העיר לראשונה: ²⁰וידר יעקב נדר לאמר אמי יהוה אלהים עקי ושמרנו בדור הזה אשר אני הולך ונתני לחי לאכל ובגד לדבש: ²¹ושבתי בשлом אל בית אבי והוא יהוה לי לאלהים: ²²והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהוה בית אלהים וכל אשר תתני לך עשר עשרנו לך:

Chapter 29

¹וישא יעקב רגליו וילך ארעה בני-קדם: ²וירא וננה באר בשדה והנה שם שלשה עדיר-צאן רבעים עלייה כי מרים באר ההוא ישקו העדרים והאבן גדרה על-פי הבאר: ³ונאספר-שמה כל-העדרים ומילו את האבן מעל-פי הבאר והשקו את האבן והשיבו את האבן על-פי הבאר למקומה: ⁴ויאמר להם יעקב אחי מאיון אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ⁵ויאמר להם הדעתם את לבן בזרחו ויאמרו ידענו: ⁶ויאמר להם המשלים לו ויאמרו שלום וננה רחל בטה באהה עצמאן: ⁷ויאמר הן עוד הימים גדול לא-עת האס הפקנה השקו הצאן ולכו רעו: ⁸ויאמרו לא נוכל עד אשרIASPO כל-העדרים ומילו את האבן מעל-פי הבאר והשיקנו הצאן: ⁹ועוזנו מדבר עקס ורחל באה עצמאן אשר לאביה כי רעה הוא: ¹⁰ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת-לבן אחי אמו ואת-צאן לבן אחיך הוא ויגש יעקב וניגל את האבן מעל-פי הבאר וושק את צאן לבן אחי אמו: ¹¹וישק יעקב לרחל וישא את-קלו וברך: ¹²ויגד יעקב לרחל כי אחי אביך הוא וכי בזרקה הוא ותרץ ומתנד לאביה: ¹³ויהי כשמי לבן את-שמע | יעקב בראחותו וירץ לקראתו ויחבקו וינשקלו ויביאו אל-ביתו ויספר ללבן את כל-הדברים האלה: ¹⁴ויאמר לו לבן איך עצמי וברשי אתה ושב עמו כי: ¹⁵ויאמר לבן ליעקב הכח-אתה ובדתני חם הגידה לי מה-משקרתך: ¹⁶ולבן שתי בנות שם הגדרה לאה ושם קקנעה רחל: ¹⁷ועיני לאה רוכות ורחל היהיטה יפת-ת-אר ויפת מראה: ¹⁸ויאב יעקב את רחל ויאמרஆ עבדך שבע שנים ברחל בתה הקטנה: ¹⁹ויאמר לבן טוב תעתי אתה לך מתתני אתה לאיש אחר שבה עמד: ²⁰ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעניינו כי מלאו ימי ואבואה אליו: ²¹ויאמר יעקב אל-לבן הנה את-אישתי כי מלאו ימי ואבואה אליו: ²²ויאסף לבן את-כל-אנשי המקום ויעש משתה: ²³ויהי בערוב ויקח את-אלאה בטו ויבא אותה אליו ויבא אליו: ²⁴ויתן לבן לה את-צלפה שפקתנו לאלאה בטו שפחה: ²⁵ויהי בברך והנה-הוא לאה ויאמר אל-לבן מה-זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עלך ולמה רמייתני: ²⁶ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לחתת האעריה לפני הבכירה: ²⁷מלך שבע זאת ונתנה לך גם את-זאת עבדה אשר עבד עז שבע שנים אחרות: ²⁸ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתנוו את-רחל בתו לו לאשה: ²⁹ויתן לבן לרחל בטה את-בלחה שפקתנו לה לשפחה: ³⁰ויבא אם אל-רחל ויאב בגם-את-רחל מלאה ועבד עמו עוד שבע שנים אחרות: ³¹וירא יהוה כישנאה לאה ופתח את-רחל ורחל עקרנה: ³²ותהר לאה ותלך בן ותקרא שמו רואבן כי אמרה כיראה יהוה בעני כי עתה יאהבני איש: ³³וותהר עוד ותלך בן ותאמר כישמע יהוה כירשנאה אני ויתנלי גם-את-זה ותקרא שמו שלמעון: ³⁴וותהר עוד ותלך בן ותאמור עתה הפעם וליה איש אלוי כילדתי לו שלשה בניהם גל-כן קרא-שטעו לך: ³⁵וותהר עוד ותלך בן ותאמור הפעם אודה את-יהוה על-יכן קראה שמו יהוה ותעמד מלדת:

Chapter 30

1 ותרא רחל כי לא זלדה ליעקב באהתה ותאמר אל-יעקב הבהיר-לוי בנים ואם אין מטה א נכי: ² יחר-אף יעקב ברחל ויאמר ההתחת אלהים א נכי אשר-מנע מפרק פריבטן: ³ ותאמיר הנה אמתני בללה בא אליה ותלד על-ברכי ואבנה נס-אנכי ממנה: ⁴ ותתנו לו את-בללה שפחתה לאשה זילא אליה יעקב: ⁵ ותתיר בללה ותלד ליעקב בן: ⁶ ותאמיר רחל צנני אלהים וגם שמע בקהל ויתן ליל בון על-כל קראה שמו דן: ⁷ ותתיר עוד ותלד בללה שפחתת רחל בן שני ליעקב: ⁸ ותאמיר רחל נפטולו אלהים | נפתلت עט-אחותי גמ-יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ⁹ ותרא לאה כי עמודה מלדת ותחק את-זיפה שפחתה ותתנ אה ליעקב לאשה: ¹⁰ ותלד זיפה שפחת לאה ליעקב בן: ¹¹ ותאמיר לאה בגד ותקרא את-שםו גד: ¹² ותלד זיפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ¹³ ותאמיר לאה באשר-לי כו אשרוני בנות ותקרא את-שםו אשר: ¹⁴ וילר ורבון במינו קצורי-חיטים ומיצא דודאים בשדה ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמיר רחל אל-לאה תנינא לי מודואין ב崩: ¹⁵ ותאמיר לה המעת קחתך את-יאשי ולקחת נס את-דודאי בני ותאמיר רחל לנו ישכוב עמר' הלילה תחת דודאי בנה: ¹⁶ ויבא יעקב מוקה-הודה בערב ותצא לאה לקראות ותאמיר אלי ותאמיר שכיר בדודאי בני וישכוב עמה בלילה הוא: ¹⁷ וישכע אלהים אל-לאה ותתיר ותלד ליעקב בן חמינו: ¹⁸ ותאמיר לאה נתן אלהים שכרי אשר-גנתתי שפחת לי איש ותקרא שמו ותקרא את-שםו זבולון: ¹⁹ ואחר בר-ראשי ליעקב: ²⁰ ותאמיר לאו זגדני אלהים | אותו זבד טוב הפעם יובלני אישי כירידתי לו ששה בנים ותקרא את-שםו זבולון: ²¹ ואחר לדידה בת ותקרא את-שםה דינה: ²² ויזכר אלהים את-רחל וישמע אליו אלהים ויפתח את-ירחמה: ²³ ותתיר ותלד בן ותאמיר אסף אלהים את-חורתה: ²⁴ ותקרא את-שםו יוסף לאמר יוסף והוא לי בן אחר: ²⁵ והיה כאשר ולדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב אל-לבן שלחנן ואלה אל-מקומי ולארכני: ²⁶ תעזה את-בנשוי ואת-イルדי אשר עבדתני אחר בהן ואלכה כי אתה יעת את-עבדתני אשר עבדתני: ²⁷ ויאמר אלהים לאלו לבן אם-נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני והוא בוגליך: ²⁸ ויאמר נקבה שרך עלי ואתנה: ²⁹ ויאמר אלהים אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר-היה מהקן את: ³⁰ כי מעת אשר-היה לך לפניו ויפרץ לרוב וברוך והוא אתק לרגלי ועתה מתי עשה גמ-אנכי לביתי: ³¹ ויאמר מה אתה-ודר ויאמר יעקב לא-תתני לי מלאותה אמת-תעשה-היל הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר: ³² עברו בכל-צאנן היום הסור משם כל-שרה | נקד וטלוא וכלי-שה חומט בכשכבים וטלאו ונקד בערים והיה שכרי: ³³ וגענתה-יביו צדקתו ביום מחר כי-תבזוע על-שכרי לפניך כל אשר-איןנו נקד וטלוא וכלי-שה חומט בכשכבים גנוב הוא את: ³⁴ ויאמר לבן הנה לו יתו כדברך: ³⁵ יוסר ביום ההוא את-התיים העדים והותאים ואת כל-היעדים הנקודות והטלאות כל אשר-לבן בו וכלי-חוות בכשכבים ויתן ביד-ביו: ³⁶ נושם דרר שלשת ימים ביןנו ובן יעקב יעקב רעה את-יצאו לבן הנוטרת: ³⁷ ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולו וערמו וופצל בהן פצלות לבנות מחשך הלבן אשר על-המקלות: ³⁸ ויצא את-המקלות אשר פצל בರהיטים בשקתוں הפומים אשר TABAN הצען לישותן לנכח הצען וחטמנה בבן לישותן: ³⁹ ויחממו הצען אל-המקלות ותלן הצען נקדים וטלאים: ⁴⁰ והכשכבים הפריד יעקב זויתן פנוי הצען אל-עקד וכלי-חוות בצען לבן ויתשלן עדרים בבדו ולא שתם על-צאנן לבן: ⁴¹ והוא בכלי-חוות הצען המקשות ושם יעקב את-המקלות לעיני הצען ברהיטים ליחמינה במקלות: ⁴² ובგעתו הצען לא ישים והוא העטפים ללבן והקשוים ליעקב: ⁴³ וופץ האיש מאד מאד וזהו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמורים:

Chapter 31

¹ יישם את-דברי ביברנן לאמור לך יעקב את כל-אשר לאבינו ומארש לאבינו עשה את כל-הכבד הזה: ² יורא יעקב את-פָּנֵי לבן והנה איננו עמו כתמול שלשות: ³ ויאמר יהוה אל-יעקב שוב אל-ארץ אבותיך ולמולךך ואיה עmr: ⁴ יישלח יעקב ויהרא לרחל וללא השדה אל-צאן: ⁵ ייאמר להן ראה אנכי את-פָּנֵי אביכְךָ כי-איןנו אליו כתרל שלשם ואל-תני אבִי קיה עמד: ⁶ אנתנה ידעך בכל-כך עבדת את-אביכְךָ: ⁷ ואביכְךָ הטל ב' ווחולף את-משכrichtי عشرת מניום ולא-תנתן אליהם להרע עמד: ⁸ אמר-כה ייאמר נקדים יהוה שכרכ' ולדו כל-חצאן נקדים ואמ-כה יאכלו עקדים יהיה שכרך' וילדו כל-חצאן עקדים: ⁹ ניצל אלהים את- مكانה אביכם ויתךלי: ¹⁰ יהיו בעת יחם הצאן אשא עין וארא בחלום והנה העתדים העלים על-הצאן עקדים נקדים וברדים: ¹¹ ויאמר אליו מלאן האלים בחולום יעקב ואמר הנני: ¹² ויאמר שא-בָּא עזירך' ווארה כל-העתדים העלים על-הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראייתי את כל-אשר לבן עשה לך: ¹³ אני האל ביבית אל אשר משבחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום כא-מן-הארץ הזאת ושוב אל-ארץ מולדתך: ¹⁴ ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו תملך ונחלה בבית אבינו: ¹⁵ הלווא נכריות נחשבנו לו כי מכרכנו ויאכל גם-אכל את-כספנו: ¹⁶ כי כל-העשר אשר הצליל אלהים מאבינו לנו הוא ולביבינו ועתה כל-אשר אמר אלהים אלקיך עשה: ¹⁷ ייקם יעקב ווישא את-בנינו ואת-בנישו על-הגמלים: ¹⁸ ונוגג את-כל-מקוםנוו וא-ת-כל-רכשו אשר רכס מהנה קניינו אשר רכס בפנוי ארם לבוא אל-ישראל הארץ נגענו: ¹⁹ ולבן קלן לנו את-יצאננו ותונגב רחל את-התropyים אשר לאביה: ²⁰ וונגן יעקב את-לב לבן הארמי על-בלוי הגיד לו כי ברוח הוא: ²¹ וירכח הוא וככל-אשר-לו ויקם ויעבר את-הנهر ושם את-פָּנֵי הר הגלעד: ²² ויגד לבן בזום השילishi כי ברוח יעקב: ²³ ויקח את-חמי עמו וירך' אחותיו ذרך שבת ימים וידיבק את-הבר galud: ²⁴ יונא אלהים אל-לבן הארמי בחלים הלילה ויאמר לו השמר לך פון-תדבר עמי-יעקב מטווב עד-רע: ²⁵ ווישג לבן את-יעקב ויעקב תקע את-אהלו בבר ולben תקע את-אהלו בבר הגלעד: ²⁶ ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותונגב את-לבבי ותנהג את-בנוניักษנות חרב: ²⁷ למה חhabת לבך ותונגב אותי ולא-חרדת לי ואשלchar בשמה וובשנים בתרן ובככרו: ²⁸ ולא נטשתיו לנשך לבני ולבנתי עיטה הסכלת עשו: ²⁹ וש-לאל ידי לעשות עמקם רע ואלהי אביכם אכם | אcor אל' לאמור השמר לך מדבר עמי-יעקב מטווב עד-רע:

³⁰ועתה הנה הלהך הלכת כינכש נכספה לבית אביך למה גנבת את־אליהו:³¹ יונען יעקב ויאמר לבן כי יראה כי אמרתי פותגאל את־בנותיך מעםך:³² עם אשר תמצא את־אליהו לא יתחה נגד אחינו הכרמל מה עמי וקח לך ולא יידע יעקב כי רחל גנבתם:³³ ייבא לבן באهل ועקב | ובאהל לאה ובאهل שתי האמהת ולא מצא ויצא מeahל לאה וניבא באهل רחל: ³⁴ ורחל לחתה את־התרפים ותשם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את־כל־האה ולא מצא:³⁵ ותאמר אל־אביך אל־ייחור בעני אדני כי לא אוכל לך מפניך כי־דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את־התרפים:³⁶ ווחר ליעקב וירוב לבן ויעקב בלילה אמר לבן מה פשע מה חטאתי כי דלקת אהני:³⁷ קידש השם את־כל־כל מה־מצאת מכל קליביתך שים כה ננד אתי וכי יוכחו בון שניינו:³⁸ זה עשרים שנה שבתנו אנכי עפר רחליך ועורך לא שכלו ואילו צאנך לא אכלתני:³⁹ טרפה לא־הבאתי אליך אנקיכי אחותנה מידי תבקשנה גנבתני יום וגנבתני לילה:⁴⁰ הִיְתָה בַּיּוֹם אֶכְלָנִי חֲרֵב וְחַלֵּב בְּלִילָה וְזַהֲדֵת מְעֵנִין:⁴¹ זה־לו' עשרים שנה בביתך עבדתך ואברעה עשרה שנה בשתי בנתייך ושש שנים בצאנך ותחלף את־מישכתי עשרה מנים:⁴² לוֹלִי אֱלֹהִי אָבִי אֱלֹהִי אָבָרָהָם וּפְחֵד יְצָהָק הַיָּה לְיִי עתה ריקם שלחתי את־ענִין ואת־עגִעַן כְּפִי ראה אלהים וויכח אםש:⁴³ יונען לבן ויאמר אל־יעקב הבנות בנותי והבנותם בני ומצאן צאניך וכל־אשר־אתה ראה ליה ואלבנוי מה־ਆשָׁה לאלה הַיּוֹם או לבניון אשר לדך:⁴⁴ ועתה להה נרכחה ברית אני ואותה והיה לעד בינו ובינך:⁴⁵ יונח יעקב אבן וירימה מצבה:⁴⁶ ויאמר יעקב לאחיו לקטן אבניהם ויקחו אבניהם ויעשו־גיל ויאכלו שם על־הגיל:⁴⁷ יוקרא־לו' לבן ויר שעודתא ויעקב קרא לו גלעד:⁴⁸ יונאמר לבן היל הוה עד בינו ובינך הים על־בנותי און קרא־שם גלעד:⁴⁹ ומה־מצפה אשר אמר יצפ' יהוה בינו ובינך כי נסתר איש מערחו:⁵⁰ אמש־תעננה את־בנותי ואם־תתקח נשים על־בנותי און קרא־שם גלעד:⁵¹ יונאמר לבן ליעקב הנה | היל הוה והנה המצבה אשר יריתי בינו ובינך:⁵² עד היל הוה ועקה איש עטנו ראה אלהים עד בינו ובינך:⁵³ אל־היל את־היל את־היל אלהי הוה ואת־המצבה הזאת זאת לרעה:⁵⁴ אל־הו אברהם ואלהנו נחזר ושפטו בינוון אלהי אביהם וישבע יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל־לחם ויאכלו לחם וילינו בחר:

32

⁵⁵⁾ (32:1) וישכם לבן בברך ונשך לבניו ולבנותיו ויברך אתם וילך ושב לבן למקוםו:

Chapter 32

¹⁽²⁾ ויעקב הלהך לדרכו ויפגעו־בו מלאכי אלהים:² (3) ויאמר יעקב כאשר ראמ מחנה אלהים זה ויקרא שם־המקומם והוא מוחנים:⁵ (4) ושלח יעקב מלאכים לפניו אל־עלעשו אליו ארצה שער שדה אדום:¹⁴ (5) ויצו אמת לאמר כה תאמרן לאדני לעשו כה אמר עבך יעקב עם־לבן גרטוי ואחר עדי עטה:⁵⁶ (6) ויהי־לו שור ומחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצאתן בעינך:⁶ (7) וישבו המלאכים אל־יעקב לאמר באננו אל־אחיך אל־עלעשו ונעם הלהך קראתך וארביע־מאות איש עמו:⁷ (8) וירא יעקב מאי ויצר לו ניחז את־העם אשר־אתה ואת־הצאן ואת־הבקר והגמלים לשון מחותן:⁸ (9) ויאמר אם־בנואו עשו אל־המוחנה האחת והכהה והיה המחנה הנשאר לפוליטה:⁹ (10) ויאמר יעקב אלהי אבוי אברהם ואלהי אבוי יצחק יהוה האמר אליו שוב לארץ ולמולצתך ואיטיבה עטך:¹⁰ (11) קתני־מי כל החסדים ומכל־האמות אשר עשית את־עבך כי במקל עברתי את־הירדן הוה ועתה הייתי לשני מחותן:¹¹ (12) הצלני נא מידי מידי עשו כיריא אונטו פון־בנוא והכני אם על־בנינים:¹³ (13) ועתה אפרת היטב עטר ושמתי את־זעניך כחול הנם אשר לא־יספר מרבי:¹⁴ (14) וילן שם בלילה ההוא וויחז מורה־בא בידך מנהה לעשו אחיך:¹⁵ (15) עזם מאותים ותישים ערשים רחלים מאהים ואילים עשרים:¹⁶ (16) גמלים מנוקחות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופריטים עשרה אתנת עשרים וערים עשרה:¹⁷ (17) ונתן ביד־עבך עדר עד לבדו ויאמר אל־עבך עברנו לפני וווח תשים בין עדר ובין עדר:¹⁸ (18) ויצו את־הארeson לאמר כי יונצחך עשו אוחיו ושאלך לאמר למי־אתה ואני מארת לך ומי־אללה לפניך:¹⁹ (19) ואמרת לעבך ליעקב מנהה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם־הו אוחני:¹⁹ (20) וילן גם את־השנוי גם את־השלישי גם את־כל־ההלולים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה וצברון אל־עלעשו במצבם את־ההלה:²⁰ (21) ואקרותם גם הנה עבדך יעקב אחרינו אספירה פנו במנחה ההלכת לפני ואחר־יכן אראה פיו אקי ושה פנו:²¹ (22) ותעבך המנחה על־פנינו והוא לנו בליל־ההקה במחנה:²² (23) ויקם | בלילה הוה ויקח את־שנוי וגשׁו ואת־השלישי שפחתי ואת־האחד עשר ולפניו ויעבר את מעבר יבק:²³ (24) ויקחם ויעברם את־הנהל ויעבר את־אשר־לו:²⁴ (25) וויתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר:²⁵ (26) וירא כי לא יכול לו וויאע בקר־יירנו ותקע קר־ייר יעקב בהאבקו עמו:²⁶ (27) ויאמר שלחני כי עליה השחר ויאמר לא אשלח כי אס־ברכתני:²⁷ (28) ויאמר אליו מה־שمر ויאמר יעקב:²⁸ (29) ויאמר לא יעקב ואמרת עוד שמן כי אמש־ישראל כירושית עם־אללים ועם־אנשים ותוكل:²⁹ (30) וישאל יעקב ואמר־היגיד־הנא שמן ויאמר למה זה תשאל לשמי ויבורך אותו שם:³⁰ (31) וירא יעקב שם המקומ פניאל כיד־אתי אלהים פנים אל־פונים ותנצל נפשו:³¹ (32) וירח־לו המשם כאשר עבר את־פונאל והוא צלע עלי־ירון:³³ על־כן לא־יאכלו בני־ישראל את־זיד הנsha אשר על־כף ההור עד היום הזה כי גגע בקר־ייר יעקב בזיד הנsha:

Chapter 33

¹ ישא יעקב עינו וירא והנה עשן בא ועמו ארבע מאות איש ויחז את־הילדים על־לאה ועל־רחל ועל־שתי השפחות:² וישם את־השפחות ואת־ילדיהם ראשנה ואת־לאה וילדיה אחרים ואחרנים ואת־רחל ואת־יוסף אחרים:³ והוא עבר לפניהם וישתחוו הארץ שבע פעמים עד־גשׁו

עד-אלו: ⁴ נורץ עשו לקוראותו ווחבלתו ויפל על צעארו ווישקהרו ובכו: ⁵ וושא את עיניו וירא את הונשים ואת-הילדים ואמר מי-אללה לר זעדר-הילדים אשר חנן אלהים את-עביך: ⁶ ותגש השפחות הנה ולדיהן ותשתחין: ⁷ ותגש גמלאה ולדיה וישתחוו ואחר נוגש יוסף רחל וישתחוו: ⁸ ואמר כמי שהמpta היה אשר פונשטו ואמר למצאי חן בעינו אדנו: ⁹ ואמר עשו ישלי רב אהר-לה: ¹⁰ ואמר יעקב אל-ניא מצאתי חן בעיניך ולחחת מנוחתי כי עילך ראייתי פוך קראת פנו אל-הוים ותרצוי: ¹¹ קח-ניא את-ברכתי אשר הבאת לך כירחני אל-הוים וכי יש-ליכל ויפצר-בו וijkח: ¹² ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנו-ך: ¹³ ויאמר אל-יו אדני ידע כיריה-לדים רכים והצאנון והבקיר עלות עלי ודפקום יום אחד יקומו כל-הatzcan: ¹⁴ יעבר-נא אדנו לפניו עברנו ואני את-הוללה לאטוי לרדול המלאכה אשר-לפנוי לרגל הילדים עד אשר-אבא אל-אדני שעורה: ¹⁵ ויאמר עשו אצינה-נא עמך מרים העם אשר אתה ויאמר למה זה אמצעי-חן בעינו אדנו: ¹⁶ וישב ביום הרוחע עשו לדרך שעריה: ¹⁷ ויעקב נסע סלמה ויבן לו בית ולמקרה עשה סכת על-יכן קרא שם-הכליקום סוכות: ¹⁸ וביא עקב שלם עיר שכם אשר בארץ נגענו בבא מפהן ארם וייחן את-פין העיר: ¹⁹ יוקן את-חליקות השודה אשר וואה-שם אהלו מיד בניחומור אבוי אם במאה קשיתה: ²⁰ ויאב-שם מזבח יקר-אלן אל אל-הו ישראל:

Chapter 34

1 תעצה דינה בתילאה אשר ילדה ליעקב לראות בברונות הארץ;² וראו אותה שכם בזיהום הארץ ונשיה הארץ וכן כבאתה ועננה:
2 ותדבק נפשו בדינה בתיעקב ואיתה הנער וידבר על לב הנער;⁴ ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה:
3 יעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובינו הוא את מיקנהו בשדה והחרש יעקב עד בם;⁶ ויצא חמור אבישכם אליעקב לדבר אתו;⁷ ובני
4 יעקב באו מון-השדה כשלימים ותעצבו האנשיים ויחר להם כדי כינבל'ה עשה בישראל לשכבר את-תיעקב וכן לא יעשה;⁸ וידבר חמור
5 יעקב אמר שכם בני חזקה נפשו בברותם תננו נא אתה לו לאשה;⁹ והתחתנו אתנו בוניכם מתנורלנו ואת-בונינו ותקחו לכם;¹⁰ ואתנו
6 גשבו והארץ תריה נפלו לפניכם שבו וסתרה והחצז;¹¹ ויאמר שכם אל אביה ואל-אלה אמצעיתן בעיניכם ואשר תאמנו אליו אתך:
7 הרבו עלי מחר ומחר ומחר ואתה תאכנו אליו ותנויל את-הנער לאשה;¹³ וענו בונייעקב את-শכם ואת-חמור אבוי במרקבה
8 ידברו אשר טמא את דינה אחיהם;¹⁴ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לחת את-אחנתנו לאיש אשר לו ערלה כי-חרפה הוא לנו:
9 אר-בצת נאות لكم אם תהיו כמנו להקל לכם כל-כך;¹⁶ ונתנו את-בונינו لكم ואת-בוניכם נח-לנו ושבנו אתכם וקיינו לעם אחד:
10 אם-לא תשמעו אלינו להפוך ולחקנו את-בתנו והלכנו;¹⁸ ויטבעו דבריהם בעיני חמור וביעני שכם בזחכו;¹⁹ וילא-אחר הנעל' לעשות
11 הדבר כי חוץ בבת-יעקב והוא נכבד מכל בית אביו;²⁰ וובא חמור ושכם בנו אל-שער עירם וידברו אל-אנשי עירם לאמר:²¹ האנשים
12 האלה שלמים הם אתנו ויבשו הארץ ויסחוינה אתה והארץ הנה רחבות-ידיים לפיהם את-בונתם וקח-לנו לערשים ואת-בונינו נתן להם:
13 אר-בצת יאותו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל-כך כאשר הם ומילויים;²³ מיהנעם וקניהם וככל-בהמותם הללו
14 לנו הם אר נאותה لكم וישבו אתנו;²⁴ וישמעו אל-חמור ואל-שכם בנו כל-כך שער עירו וימלו כל-כך כל-זאת שער עירו;²⁵ ויהו ביום
15 השישי בריותם כאבים ויקחו שיבנין-יעקב שמעון ולוי אקי דינה איש חרבו וbabו על-העיר בטח ווירגנו כל-כך;²⁶ ואת-חמור ואת-שכם
16 בנו הרגו לפירח ויקחו את-דינה מבית שכם ויצאו;²⁷ בני יעקב באו על-החללים ויבאו העיר אשר טמאו אחיהם;²⁸ את-צאנם
17 ואת-בניהם ואת-חמוניים ואת-אשר-בער ואת-אשר-אשר בשדה לקחו;²⁹ את-כל-חילים ואת-כל-טופט ואת-בנישיהם שבו ויבאו ואת כל-אשר
18 בני;³⁰ ויאמר יעקב אל-שמעון ואל-לו עכרתם אתו להבושנו בישב הארץ בכנעני ובפרוזי ואני מתי מס' נאספו עלי והלכנו ונשמדתי
19 אני ביתי;³¹ ויאמרו הכהונה יעשה את-אחנתנו:

Chapter 35

1) נאמר אלהים אל-יעקב קום עלה ביהר' ושב-שם ועשה-שם מזבח לאל הנראה אליך בברחן מפני עשו אחיך: 2) נאמר יעקב אל-ביתו וכל-אשר עמו הסרו את-אליהו הנזכר אשר בתכטם והטהרו והחליפו שמלתיכם: 3) ונקומה ונעליה ביהר' ואעשה-שם מזבח לאל הענה את-בניהם ארתי ויהי עמדי בדרכך אשר הلتכתי: 4) יתנו לנו יעקב את כל-אליהו הנזכר אשר בידם ואת-הנינים אשר באניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עמ-שכם: 5) יוסעו ויהיו | חתמת אל-הרים על-הערים אשר סביבתויהם ולא רדו אחריו ביבא יעקב לזה אשר בארץ כנען הוא ביהר' וככל-העם אשער-עמו: 7) ובן שם מזבח ויקרא לפוקום אל ביהר' אליו האלים בברחן מפני שהוא: 8) ותמת דברה מינקת ובלחה ותקבר מתחת לביהר' תחתי האлон ויקרא שמו אלון בוכות: 9) וירא אלהים אל-יעקב עוד בבאו מפדן ארים ויבקר אתו: 10) נאמר-לו אלהים שמכיר יעקב לא-יקרא שמן עוזד יעקב כי אם-ישראל ליה שמן ויקרא את-שםו ישראל: 11) ויאמר לו אלהים אני אל שדי פורה ורבה גני וקהל גוים יהיה מפרק ומפלכים מחלציך יצאו: 12) ואת-האוצר אשר נתמי לאברהם וליצחק לך את-תננה ולזרעך אהיה את-הארץ: 13) ניעל מעליו אל-רים במקום אשר-דיבר אתו: 14) ויצב יעקב מצבה במקומם אשר-דיבר אתו מצצת ابن ויסך על-יה נסיך ויצק עלייה שמן: 15) ויקרא יעקב את-שם הפקום אשר-דיבר אתו שם אלהים ביהר': 16) יוסעו מבית אל ויהי-רע כברת-הארץ לבוא אפרטה ותולד רחל ותקrush בלדתה: 17) ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילצת אל-תיראי כי-גmissה לך בן: 18) ויהי בצאת נפשה כי מותה ותקראי שמו בר-אוןינו ואביו קרא-לו בונין: 19) ותמת רחל ותקבר בדרכ אפרטה והוא בית לחם: 20) ויצב יעקב מצבה על-קברתה הוא

מצבת קברת־רחל עד־היום:²¹ יוסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל־עד;²² ויהי בשכן ישראל הארץ וילך ראוּנוּ וישכְבָ אֶת־בָּלה פולגש אביו וישמע וישראל פ ויהו בני־יעקב שנים עשר;²³ בנו לאה בכור יעקב רואנו ושמעוּנוּ ויהזקה ושבכר וזבולון;²⁴ בנו רחל ווסף ובניהם;²⁵ בנו בלה שפחת רחל זו ונפתחו:²⁶ בני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר לדלו לפדן ארם;²⁷ ובן יעקב אל־יצחק אביו מכרא קריית הארבע הוא חברון אשר־גרא־שם אברהם ויצחק;²⁸ ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה;²⁹ ייגוע יצחק וימת ויאסף אל־עמוני זקן ושבע ימים ויקברו אותו עשו ויעקב ביזוף.

Chapter 36

ואלה תלדות עשו הוא אדום:² עשו לך את־נשיו מבנות כנען את־עדה בת־אלון החתי ואת־אהלבמה בת־ענה בת־צבעון החתו:³ ואת־בשתם בת־ישמעאל אחיות נביות;⁴ ותולד עדזה לעשו את־אליפז ובשותם ליה אהת־רוואל;⁵ ואהלבמה לילה אהיעם ואת־כל־בָּהמָתוֹ ואת־כל־קָנִינוֹ אשר רכש בארץ נגן וילך אל־ארץ מפני יעקב אחיו;⁷ כיריה רוכשים רב משפט ייחדו ולא יכלת ארץ מגורייהם לשאת אותם מפני מנייהם;⁸ וושב עשו בהר שעיר עשו אבוי אדום בהר שער;¹⁰ אלה שמות בני־עשו אליפז בצדקה אשת עשו רעואל ברכבתם אשת עשו;¹¹ ויהיו בני־אליפז תימן אומר צפונ ועתם וקנע;¹² ותמנע | הימה פלגי של לאליפז בצדעה ותולד לאיליפז את־עמלק אלה בני עדזה אשת עשו;¹³ ואלה בני רעואל נחת זרחה שקה ומזה אלה קנו בני בשתם אשת עשו;¹⁴ ואלה היו בני אהלבמה בת־ענה בת־צבעון אשת עשו ותולד לעשו את־יעיש¹² ואת־יעלם ואת־קרח;¹⁵ אלה אלופי בני־עשו בני־עודה;¹⁷ ואלה בני־רעואל בצדעה אשת עשו אלופי זרחה אלופי רעואל בארץ אלה אלופי בצדקה אשת בני־עודה;¹⁸ ואלה בני־אהלבמה אשת עשו אלופי זרחה אלה אלופי בצדקה אשת עשו;¹⁹ אלה בני־עשו ואלה אלופיהם הוא אדום;²⁰ אלה בני־יעיש החרי ישבי הארץ ישבו לוטן ושובל וצבעון ועונה;²¹ ודשן ואצר ודישן אלה אלופי החורי בן־שער בארץ אדום;²² ויהיו בני־לוטן חרוי והימים ואחות לוטן תמן;²³ ואלה בני־שובל עלון ומנקת ויעבל שפו ואונם;²⁴ ואלה בני־צבעון ואיה וענה הוה עונה אשר מאא את־הימים במדבר ברעונו את־החמוניים לצבען אבוי;²⁵ ואלה בני־ענה דשן ואהלבמה בת־ענה;²⁶ ואלה בני־דישן חמכו ואשבו ויתרנו וכרכ;²⁷ אלה בני־אצזר בלבון וצעון ועונה;²⁸ אלה בנידישן עווז וארכ;²⁹ אלה אלופי החורי אלופי לוטן אלופי שובל אלופ צבעון אלופ ענה;³⁰ אלופ דשן אלופ אצר אלופ דישן אלה אלופי החורי לאלפיים בארץ שער;³¹ אלה המלכים אשר מלכו בארץ אלופים לפני ישבו ישראל;³² ומילך באדום בלע וב־כבר ושם עיר דנבה;³³ ומכת בעל ומילך תחתיו יובב בצדקה מבצרה;³⁴ נימת זובב וימילך תחתיו שם קם מארץ התמקין;³⁵ נימת חם ומילך תחתיו הגד בוגבדה המכה את־מידין בשדה מואב ושם עירו עזית;³⁶ נימת הגד וימילך תחתיו שם קלה ומילך תחתיו שאל מוחבות הנרה;³⁷ נימת שאול וימילך תחתיו בעל חן בצעבודו;³⁹ נימת בעל חן בצעבודו ומילך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהטיבאל בת־טטר בטה מיה;⁴⁰ אלה שמות אלופי עשו למושחותם למקומות בשמותם אלופ תמן עלוּוּ עליה אלה אלופ פין;⁴¹ אלופ אהלבמה אלופ עליה אלה אלופ פין;⁴² אלופ קמן תימן אלופ מבצר;⁴³ אלופ מגדייל אלופ עירם אלה | אלופי אדום למושבותם בארץ אחוזתם הוא עשו אבי אדום;⁵

"strong= "H3266" lemma= "יעוש" | x-morph= "He,Np" 36:5
"strong= "H3266" lemma= "יעוש" | x-morph= "He,Np" 36:14

Chapter 37

¹ ישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען;² אלה | תלדות יעקב יוסף בצדבע עשרה שנה היה רעה את־אחים בצדע והוא נער את־בנוי בלה ואת־בנוי זלפה נשוי אביו ויבא יוסף את־דבטים רעה אל־אביהם;³ וישראל אhab את־יוסף מכל־בנוי כיבוץ־קנאים הוא לו ועשה לו כתנת פסים;⁴ ויראו אחים כי־אתו אהב אביהם מכל־אחים וישנוו אתו ולא יכלו דברנו לשלים;⁵ ויחלם יוסף חלום וינגד לאחיו וויספו עוד שנא אתו;⁶ ויאמר אליהם שמעורנא החלום הזה אשר חלמתי;⁷ זהנה אנחנו מלאכים בתרז השדה והנה קומה אלמתית וגמינצתה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוו לאלמת;⁸ ויאמר לנו המלך מלך עליינו אם־של תמשל לנו וויספו עוד שנא אתו על־חלמתי;⁹ ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים קשתחים לי;¹⁰ ויספר אל־אחים ואל־אחים ויגערנו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא בבא אני ואENCH ואחיך להשתתחות לך ארצתה;¹¹ ווקנארבו אחיו ואביו שמר את־הדבר;¹² ויללו אחיו לרעות את־יצאן אביהם בשכם;¹³ ויאמר ישראל אל־יוסף הלו אתחיך רעים בשלם לך ואשליך אליהם ויאמר לו הנה;¹⁴ ויאמר לנו לך ראה את־שלום אחיך ואת־שלום הצען והשכני דבר וישלחו משמעך חברון ויבא שכם;¹⁵ וימצאהו איש והנה תעה בצדקה וישאלתו האיש לאמר מה־תבקש;¹⁶ ויאמר את־אחיך אכן מבקש הגידה־נא לי איפה הם רעים;¹⁷ ויאמר האיש נסענו מזה כי שמעתי אמרים לך דתנה וילך יוסף אחר אחיו וויצאם בדקון;¹⁸ וראו אותו מוחתק וויטים יקרב אליום ויתנצלו אותו להמיתו;¹⁹ ויאמרו איש אל־אחים הינה בעל המלמות הלוּה בא;²⁰ ועתה | לנו ונחרגנו ונשלכהו באמוד הברות ואמרנו ציה

רעה אכלתחו ונראה מה יהיה חלמתיו:²¹ וישמעו רואבן ויצלחו מידם ואמר לא נכננו נפש: ²² ויאמר אלהם | רואבן אל-תשפכוידם השיליכו אתון אל-הברור זהה אשר בפדרבר ודי אל-תשלחוון למן הצל אתון מזעם להשיבו אל-אבותו:²³ ויהו אשר-בא יוסף אל-אתחו ויפשיטו את-יוסף את-כנתנוו את-כנתה הפסים אשר עליו: ²⁴ ווקחו וישלו אותו הבירה והברור רק אין בו קים: ²⁵ וישבו לאקל'חים וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד ומגליהם נשאים נכתת וצני ולט הולכים להורייד מצריםה: ²⁶ ויאמר יהודיה אל-אתחו מה-בצע עי נערת את-אחיםינו וכסינו את-דמנו:²⁷ וללו ומיכרנו לשמעאלים זדנו אל-תהייד-ב' כיאחינו בשרכו הוא ושמעו אחיו: ²⁸ ויעברו אנים מדינום סחרים וימשכו ועלנו את-יוסף מברור וימקרו את-יוסף לשמעאלים בעשרים כסף ובאיו את-יוסף מצריםה: ²⁹ ושב רואבן אל-הברור והנה איז-יוסף בברור ויקנע את-בגנוו:³⁰ וישב אל-אתחו ויאמר הילד איןנו ואני אנני אני-בא: ³¹ ויהו את-כנתת יוסף וישחטו שער עזם ויטבלו את-הכנתת בדקם:³² וישלחו את-כנתת הפסים ובאיו אל-אבים ויאמרו זאת מצאנו הכרע'א הכתנת בבר הוא אסלא:³³ ויכירה ויאמר כתנת בני חייה רעה אכלתחו טרף יוסף:³⁴ ויקרע יעקב שמלתו וישם שק במתנוו ויתאבל על-בונו ימים רבים:³⁵ ויקמו לבניו וכל-בנתיו לנחמו ויפאן להתנholm ויאמר כי-אריך אל-בני אבל שאלה ויבן אותו אחיו:³⁶ והמדנים מכרו אותו אל-מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:

Chapter 38

ויהי בעת ההוא וניד יהודה מאת אתחו ויט עד-איש עדלמי ושםו חירה:² וירא-שם יהודה בת-איש קנעני ושםו שוע ויקחה ויבא אליו: ³ ותהר ותולד בן ויקנא את-שםו ער:⁴ ותהר עוד ותולד בן ותקנא את-שםו אונן:⁵ ותסף עוד ותולד בן ותקנא את-שםו שלה ותיה בכיה בילדתה אתו:⁶ ויהי ער בכיה יהודה רע בעין יהודה וימתה יהודה:⁸ ויאמר יהודה לאונן בא אל-אשת אחר ויבם אותה וקם ער לאחיה:⁹ וידע אונן כי לא לו היה הזרע והוא אמר-בא אל-אשת אחיו ושחתת ארצתה לבלה נמנזרע לאחיה:¹⁰ וירע בעינו יהודה אשר עשה ימת גמ-אית:¹¹ ויאמר יהודה לתמר כלתו שב אלמנה בית-אביך עד-יגאל שלה בני כי אמר פון-קומות גמ-יהוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה:¹² וירבו חיים ותמהת בת-שוע אשתי-יהודה ויונח יהודה ועל עלי'ן צאנו הוא וחיה רעהו העדלמי תמנתה:¹³ ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עליה תמנתה לנו צאנו:¹⁴ ותסר בגדר אל-מנotta מעלה ותכס בצעיר ותתעלך ותשב בפתח עינם אשר על-דדור תמנתה כי ראתה כי-גוזל שלה והוא לא-ינתנה לו לאשה:¹⁵ וראה והודה ויחשכה לוונה כי כסתה פוייה:¹⁶ ויט אל-הדריך ויאמר בהרנה אבאל כי לא יעד כי קלתו הוא ומתאר מה-יתנתני כי תבוא אליו:¹⁷ ויאמר אני אשלח גדי'עים מרכצאן ותאמיר אס-תנתן ערבען עד שלחן:¹⁸ ויאמר מה הערבען אשר את-גוזל ותאמיר חתמרק ופטילך ומطن אשר בזיך ויטרלה ויבא אל-יה ותהר לו:¹⁹ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעלה ותלבש בגדי אל-אלנותה:²⁰ וישלח יהודה בגד רעהו העדלמי לקחת ערבען מיד האשה ולא מצאה:²¹ וישאל את-אנשי מקהמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על-הדריך ויאמלו לא-היתה בזה קדשה: ²² וישב אל-יהודה ויאמר לא מצאתה וגם אנשי המקומם אמור לא-היתה בזה קדשה:²³ ויאמר יהודה תקח-לה פן נהיה לבוז הנה שלחתה הגדי' הזה ואתת לה לא מצאתה:²⁴ וויהי | כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זונתך תמר כלתך וגם הנה הרה לונגים ויאמר יהודה והזיאוה ותשך: ²⁵ הוא מוצאת והיא שלחה אל-חמייה לאמר לאיש אשר-אללה לו א נכי הרגה ותאמיר הכרע'א למי החתמת והפותלים והמטה גאללה:²⁶ ויכר יהודה ויאמר צדקה מלני כי-על-יכן לא-נתתיה לשלה בני ולא-יסף עוד לדעתה:²⁷ ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ²⁸ וויהי בילדתה ויתניד ותקח הפיל'ת ותקשר על-ידיו שנוי לאמר זה ייא ראננה:²⁹ וויהי | כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמיר מה-פרצת גליר פרץ ויהרא שםו פרץ:³⁰ ואחר יצא אחיו אשר על-ידיו השני ויהרא שםו זרחס

Chapter 39

¹ יוסף הורד מצריםה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד' ישמעאלים אשר הורדתו שמה:² ויהי יהודה את-יוסף ויהי איש מצליים ויהי בביתו אדני'ו המצרי:³ וירא אדני'ו כי יהודה אונן וככל-אשר-הו עשה יהודה מליח בידו: ⁴ וימצא יוסף חן בעינו ושרה אתו ויסקדחו על-ביתו וככל-ישלו נטן בידו:⁵ ויהי מאז הפקדי אתו בביתו ועל כל-אשר ישלו ויבור יהודה את-בבית המצרי בגדל יוסף ויהי ברכת יהודה בכל-אשר וshall בבית ובשדה:⁶ ויעזב כל-אשר-לו ביד-יוסף ולא-ידע אתו מאומה כי אס-החלם אשר-הו אוכל ויהי יוסף ופה-תאר ויפה מראיה:⁷ ויהי אחר-הדברים האליה ותשא את-עינה אל-יוסף ותאמיר שכבה עיפוי וימלאן | ויאמר אל-אשת אדני'ו הן אדני' לא-ידע את-הברנית וכל-אשר-ישלו נטן בידו:⁹ איננו גדול בניתה מה-מן ולא-יתשר מפוני מאומה כי אס-אותר באשר את-אשתו וארעשה הרעה הנדלה' ההוא וחתטאתי לאלהים:¹⁰ ויהי דברה אל-יוסף ווּס ווּלְאַשְׁכָּעַ אֲלֵיהֶה לשכב אצליה ליהוות עפה: ¹¹ ויהי כהיום הז' וזה ויבא הביטה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: ¹² ותתפשה בברגן לאמיר שכבה עיפוי וועזב בגדר ביהה וינס ויצא החוצה:¹³ ויהי כראותה כי-יעזב בגדר ביהה וינס החוצה:¹⁴ ותקנא לאנשי ביתה ותאמיר להם לאמר רוא' הביא לנו איש עברו לצחק בנו בא אל-לשכבי עלי' ויקרא בקהל גודל:¹⁵ ויהי כשמעו כיהרמומי קולי ואקנא ויעזב בגדר אכלי וינס ויצא החוצה:¹⁶ ותנח בגדר אכלה עד-בנא אדני' אל-יבתו:¹⁷ ותדבר אל-ו' דברים אלה לאמר בא-אל' העבד העברי אשר-הבא את לנו לצחק ב': ¹⁸ ויהי כיהרמומי קולי ואקנא ויעזב בגדר אכלי וינס החוצה:¹⁹ ויהי כשמעו אדני' את-דבני אשתח אשר דבנה אלי' לאמר דברים אלה עשה לי עבד ויחור אפונ: ²⁰ ויהי אדני'

ווסף אתו ויתנהו אל-בית הסהר ממקום אשר-אסורי¹¹ המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: ²¹ ויהי יהוה אתי-יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעינוי שר בית-הסירה: ²² ויתן שר בית-הסירה בזיד-יוסף את כל-האיסרים אשר בבית הסהר ואת כל-אשר עשים שם הוא היה עשה: ²³ און | שר בית-הסירה ראה את-כל-מואמו בידו באשר יהוה אותו ואשר-הוא עשה יהוה מצילים:

"strong= lemma= אסיר | 11/39:20 x-morph= "He,Ncmpc" "H0615" |" 11/39:20 אסיר |

Chapter 40

¹ יהוה אמר-הדברים האלה חטא משקה מלך-מצרים והאפה לא-דנייהם למלך מצרים: ² ויקצף פרעה על שני סריסיו על שער המשלים ועל שער האופים: ³ ויתן אתם במשמר בית שער הטבחים אל-בית הסהר ממקום אשר יוסף שם: ⁴ ופקד שער הטבחים אתי-יוסף אתם וישראל אתם ויהיו ימיים במשמר: ⁵ ויחלמו חלום שנייהם איש חלמו בלילה אחד איש כתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר מודיע פניכם רעים היום: ⁶ ויבא אליו יוסף בברך וירא אותם ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים ספורה נא זי: ⁹ יוסף שר-הmeshקם אתי-חלמו לヨוסף ויאמר לו בחלום והנה-גפן לפני: ¹⁰ ובגפן שלשה שרים והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלה תיה עubits: ¹¹ וכוס פרעה בידי ואקח את-הענבים ואשחת אותם אל-כוס פרעה ואתן את-הכוס על-קוף פרעה: ¹² ויאמר לו יוסף זה פתרון שלשות השנים שלשת ימים הם: ¹³ בעוד | שלשת ימים ישא פרעה את-יראש והשיך על-כג'ר ונתקת כס-פרעה בידו ממשפט הראשון אשר היה משקהו: ¹⁴ כי אמ-זכירתי אתך כאשר ייטב לך ועשה-ת-נא עמדי חסד והזכירתי לך-פרעה והזאתני אל-פרעה והזאתני מוקבת-זה: ¹⁵ כירגע גונתי הארץ והעבטים וגמ-פה לא-עשיתי מאומה כירשו אתי בבור: ¹⁶ וירא שרד-האפס כי טוב פתר ויאמר אל-יוסף אף-אני בחלווי והנה שלשה סלי חרי על-ראשי: ¹⁷ ובסל הعليון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוז אלל אתם מוקסל מעל ראי: ¹⁸ ויען יוסף ויאמר זה פתרון שלשות הסלים שלשת ימים הם: ¹⁹ בעוד | שלשת ימים ישא פרעה את-יראש מעלי ומלה אותך על-עץ ואכל העוז את-בשער מעלי: ²⁰ ויהי | בזים השלישי וום הלדת את-פרעה ותשמשתא לכל-עבדיו ותשא את-יראש | שער המשקים ואת-יראש שער האפס בתור עבדיו: ²¹ ושבב את-שר המשקים על-משקהו ויתן הקוס על-קוף פרעה: ²² זאת שר האפס תלה כאשר פתר להם יוסף: ²³ וללא-זכר שר-הmeshקם אתי-יוסף וישכחו:

Chapter 41

¹ ויהי מקש שנותים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-היאר: ² והנה מוקהיאר עלה שבע פרות יפות מראה וביראת גשר ותרעינה באחו: ³ והנה שבע פרות אחריות עלות אחריהן מוקהיאר רעות מראה ודקנות בשר ותעמדנה אצל הפורטות על-שפת היאר: ⁴ ותאכלנה הפורטות רעות המראה ודקנת הבשר את שבע הפורטות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה: ⁵ וישן ויחלים שניות והנה | שבע שבילים עלות בקנות אחד בראיות וטבות: ⁶ והנה שבע שבילים דקנות ושדות קדים צמחות אחריהן: ⁷ ותבלענה השבלים הדקנות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ⁸ ויהי בברך ותפעם רוחו וישלח ויקרא את-כל-חרטמי מצרים ואת-כל-חכמיה ויספר פרעה להם את-חלמו ויאנ-פouter אותם לפרט: ⁹ יודבר שער המשקים את-פרעה לאמר את-חטאי אני והוא איש כתרון חלומו: ¹⁰ פרעה קצף על-עבدي ויתן אתי-בשער המשמר בית שער הטבחים אתי ויאת שר האפס: ¹¹ ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כתרון חלומו: ¹² ושם אתנו גער עבר אבד לשער הטבחים ונספערלו ויפתר לנו את-חלמנו אוש כחלמו פתר: ¹³ ויהי כאשר פתר-לנו כן היה אתי השיב על-כני ויאתנו תלה: ¹⁴ ושלח פרעה ויקרא אתי-יוסף וריצחו מוקהבר ויגלח וחולף שמלוויו ויבא אל-פרעה: ¹⁵ ויאמר פרעה אל-יוסף חלום חלמתי ופתר און ויאני שמעתי על-יך לאמר תשמעו את-פרעה און: ¹⁶ ויען יוסף את-פרעה לאמר לעדי אל-הנום וענה את-שלום פרעה: ¹⁷ וידבר פרעה אל-יוסף בחלמי הנהן עמד על-שפת היאר: ¹⁸ והנה מוקהיאר עלה שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: ¹⁹ והנה שבע-פרות ארכות עלות אחריהן זלות ורעות תאר מאד ורקבות בשר לא-יראתי כהנה בכל-ארץ מצרים לרע: ²⁰ ותאכלנה הפורטות הרקوت הרעות את שבע הפורטות הראשתן: ²¹ ותבנה אל-קרבנה ולא נודע כי-באו אל-קרבנה ומראייהן לע-כasher בתחלתה ואיך: ²² וארא בחלמי והנה | שבע שבילים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: ²³ והנה שבע שבילים צנחות דקנות שדות קדים צמחות אחריהן: ²⁴ ותבלען השבלים הדקנות את שבע השבלים הטעות זאמר אל-החרטמיים ואני מני זי: ²⁵ ויאמר יוסף אל-פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלים עשה הגיד לפרט: ²⁶ שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ²⁷ שבע היפות הרקות ורעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדות קדים והוא שבע שנים: ²⁸ הוא הדבר אשר דברת אל-פרעה אשר האלים עשה הראיה את-פרעה: ²⁹ הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל-ארץ מצרים: ³⁰ ויקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל-השבע בארץ מצרים וכל-הרעב את-הארץ: ³¹ ולא-יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריכן כי-כובד הוא מאי: ³² על השנות הנקום לפרק עפירים כירכון הדר עם האלים וכמוהר האלים לעשות: ³³ עשרה ורא פרעה איש בנין וחכם ושיתתו על-ארץ מצרים: ³⁴ עשה פרעה ופקד פקדים על-הארץ וחמש את-ארץ מצרים בשבע שני השבע: ³⁵ ויקבוץ את-כל-אלל השנים הטבת הבאות האלה וצברו-בר מחתת יד-פרעה אבל בענין ושםרו: ³⁶ והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ

מצרים ולא-תיכרת הארץ ברעב;³⁷ ויטיב הדבר בעני פרעה ובעני קל-עבדיו:³⁸ ויאמר פרעה אל-עבדיו הנמצא זהה איש אשר רוח אלהים בו:³⁹ ויאמר פרעה אליו יוסף אחריו הודיע אלהים אותך את-כל-זאת אין-בון ותחם כמוך:⁴⁰ אתה תהיה על-ביתי ועל-פונ שוק כל-עפני רק הכסא אגדל מך:⁴¹ ויאמר פרעה אליו נטע אתך על כל-ארץ מצרים:⁴² ויסר פרעה את-טבעתו מעל ידו ויתן אתה על-יך יוסף וילבש אותו בגדייש ושם רבד החוב על-צוארו:⁴³ וירכט אותו במרקבה המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתנו אותו על כל-ארץ מצרים:⁴⁴ ויאמר פרעה אליו יוסף אנו פרעה ובלעדך לא-תירום איש את-יך ואת-רנו בכל-ארץ מצרים:⁴⁵ ויקרא פרעה שם-יוסף אפנ פעננה ויתן לך את-אסנת בת-פוטי פרע כהן אז לאשה ויצא יוסף על-ארץ מצרים:⁴⁶ ויתעש הארץ בשבע שנים שניה בעמדן לפניו פרעה מל-מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל-ארץ מצרים:⁴⁷ ויתעש הארץ בשבע שנים השבע להמצים:⁴⁸ ויקבץ את-כל-אכל | שבע שנים אשר היה בארץ מצרים ויתן-אכל בערים אכל שדה-העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה:⁴⁹ ויצבר יוסף את-כל-אכל עד כי-חדר לספר כי-או מספר:⁵⁰ ולヨסף ול-שניהם בתרם תבוא שנת הרעב אשר לדוד-לו אסנת בת-פוטי פרע כהן אז:⁵¹ ויהנאו יוסף את-כל-עמליו ואת-כל-בית אביו:⁵² ואת שם שני קנא אפרים כי-הפרני אלהים בארץ עוני:⁵³ ותכלינה שבע שנים חשב עשר אכבר יוסף ויהי רעב בכל-הארצאות ובכל-ארץ מצרים היה לחם: השבע אשר היה בארץ מצרים:⁵⁴ ותחלינה שבע שנים הרעב לבוא אשר אכבר יוסף ויהי רעב בכל-הארצאות ובכל-ארץ מצרים תעשן:⁵⁵ ותרעב כל-ארץ מצרים ויצעק העם אל-פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל-מצרים לך אל-יוסף אשר-יאמר לכם תעשן:⁵⁶ והרעב היה על כל-פני הארץ ופתח יוסף את-כל-אכל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים:⁵⁷ וכל-הארץ באו מצורמה לשבר אל-יוסף כי-חזק הרעב בכל-הארץ:

Chapter 42

1 וירא יעקב כי ישבר למצרים ויאמר יעקב לבני למה תתראו:² ויאמר הנה שמעתינו כי ישבר למצרים רDOI'שה ושבוריין משה נחיה ולא נימות:³ וירדו אחיו-יוסף עשרה לשבר בר מצרים:⁴ ואת-בניהם אתו יוסף לא-שלח יעקב את-אחיו כי אמר פון-יקראנו אסן:⁵ ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי-היה הרעב בארץ כנען:⁶ וווסף הוא השליט על-הארץ והוא המשביר לכל-עם הארץ ובאו את-יוסף ויתחו-וילו אפיק ארץ:⁷ וירא יוסף את-אחיו ויכרם ויתנכו אליו וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר-אכל:⁸ ויכר יוסף את-אחיו והם לא הכרהו:⁹ ויכר יוסף את-החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם אנחנו לא-היו עבדיך מרגלים:¹⁰ ואמרו אליו לא אדני ובעדיך באו לשבר-אכל:¹¹ קלנו בני איש-אחד נחנו נחנו לא-היו עבדיך מרגלים:¹² ויאמר אלהם לא כירחות הארץ באתם לראות:¹³ ויאמרו שנים עשר עבדיך אתם | אנחנו בני איש-אחד בארץ כנען והנה הקטן את-בנינו היום והאחד אנחנו:¹⁴ ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתינו אל-כם לאמר מרגלים אתם:¹⁵ בזאת תבחן חמי פרעה אם-תצא מזה כי אם-יבנוא אחיכם הקטן הנה:¹⁶ שלחו מכם אחד ויהק את-אחיכם ואת-האסרו ויבקחן דבריכם האמת את-כם ואם-לא חמי פרעה כי גרגלים אתם:¹⁷ ויאסף אתכם אל-משמר שלשת ימים:¹⁸ ויאמר אלהם יוסף ביום השליishi זאת עשו וחיו את-ההלים אני ורא:¹⁹ אמ-יכנסם אתכם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לנו היבאו שבר רעבון בתיכם:²⁰ ואת-אחיכם הקטן תבאו אליו ויאמנו דבריכם ולא תמו ויעשוו:²¹ ויאמרו איש אל-אחיו אבל אשכים | אנחנו צרת נפשנו בחתחנו אליינו ולא שמענו על-כך באה אלהו הצעה:²² ויען רואבן אתכם לאמר הלווא אמורתי אליכם | לאמר אל-תתחטאו בילד ולא שמעתם וגמ-ידמו הנה גדרש:²³ והם לא ידעו כי שקע יוסף כי המליך ביניהם:²⁴ ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויהק מאתם את-שםעון ויאסף אתו לעיניהם:²⁵ ויבן יוסף וימלאו את-כל-יהם בר-ולקשב כספים אותם צקה לזרר ויעש להם כן:²⁶ וישאו את-ישראל על-חכוריים וילטו משם:²⁷ וופתח האחד את-ישקו לתת מספוא לחמו במלון ורא את-כספו והנה-הוא בפי אכמתחתו:²⁸ ויאמר אל-אחיו הוושב כספי וגם הנה באמתחתוי ויוצא لكم ויחרדו איש אל-אחיו לאמר מה-זאת עשה אלהים לנו:²⁹ ויבאו אל-יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל-הקרת אתם לאמר:³⁰ זבר האיש אדני הארץ אבינו והקתן הנהו את-אחים מרגלים:³¹ ויאמר אליו כנין אנחנו לא הינו מרגלים:³² שניים-עשר אחיכם אנחנו לכם ואת-הארץ תסחרו:³³ ויאמר אלהים אדני הארץ בזאת אדע כי כנין אתם אחיכם האחד הנהו את-הארץ אבינו והקתן הנהו את-אחים מרגלים קחו ולכו:³⁴ ויהי הם מריוקם שקיים והנה-איש צור-כספו בשקו ורואו את-צרותם את-ם כי כנין אנחנו לכם ואביהם ויראו:³⁵ ויאמר אלהים אדני הארץ תסחרו:³⁶ ויהי הם מריוקם שקיים והנה-איש צור-כספו בשקו ורואו את-צרותם כירא-יהם מהה ואביהם ויראו:³⁷ ויאמר אלהים לא-באי לאמור את-שנינו בני תמי אסלא אביכנו אליך הנה אתון על-ידי ואני איש-בנינו אלי:³⁸ ויאמר לבני עקם כי-אחיו מות והוא לבנו ונשאר והראהו אסן בדור אשר תלכרצה והורדתם את-ישקית ביגון שאולה:

Chapter 43

1 והרעב כבד בארץ:² וזה כאשר כלו לאכל את-השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אלהם אביהם שבו שברויין מעת-אכל:³ ויאמר אלהים הוזה לאמר העד העד בנו האיש לא-אמר לא-תראו פני בלתי אחיכם את-ם:⁴ אם-ישך משלה את-אחינו אנחנו רודה ונשברה לנו אך-ם:⁵ אם-איןך משלה לא ננד כי-האוש אמר אלהים לא-תראו פני בלתי אחיכם את-ם:⁶ ויאמר ישראל למה הרעטם לי להגיד לא-יש העוד

לכם אה;⁷ ויאמרו שאל הראיש לנו ולוקולדתנו לאמר העוד אביכם חי היה לכם אח ונגדלו על-פי הדברים האלה הידוע נדע כי אמר הווידן את-אחיכם;⁸ ואמר יהודא אל-ישראל אביו שלחה הנער עתי ונקומה ונולכה ונquia ולא נמות גם-אנחנו גמ'-אתה גמ' טענו;⁹ Ancini ערבענו מידי תבקשנו אם-לא ביבאתו אלא והצגתו לפניו וטמאו לך כל-בריכים;¹⁰ כי לו לא התמהמהנו כירעתה שבזנו זה פעמים;¹¹ ואמר אלהים ישראל אביהם אס-יך אפוא זאת עשו קחו מזרת הארץ בכליכם והווידן לאיש מנוח מעט ארוי ומגע דבש נקאת ולט בטנים ושקדים;¹² וכסף משנה קחו בידכם ואת-הכף המושב בפי אמתחטיים תשיבו בידכם أولי משגה הוא;¹³ ואת-אחיכם זהו וקומו שבבו אל-האיש;¹⁴ ואל שדי יתן לכם רחמים לפניו האיש ושלח לכם את-אחיכם אחר ואת-בנינוין ואני כאשר שכלית שכלית;¹⁵ ויהיו האנשים את-המנחה הזאת ומשנה-כסף לךחו בידם ואת-בנינוין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפניו יוסף;¹⁶ ויהי יוסף אתם את-בנימין ואמר לאשר על-ביתו הבא את-האנשים הביתה וטבח טבח והכך כי אתה ואכלו האנשים בצהרים;¹⁷ ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את-האנשים ביתו יוסף;¹⁸ ויראו האנשים כי הובאו בבית יוסף ואמרו על-דבר הכסף השב באמתחטיין בתחלה אנחנו זובאים להתגלו עלינו ולהתגלו עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת-חדרינו;¹⁹ ויגשו אל-האיש אשר על-ביתו יוסף ורדרו אליו פתח הבית;²⁰ ויאמרו בוי אדני ירד ידנו בתחלה לשבר-אכל;²¹ ויהי כיבאנו אל-הכלון וופתחה את-amtachtiyn והנה כסף-איש בפי אמתחטי ספנו במשgalו ונשב אותו בידנו;²² וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר-אכל לא ידענו מישם לא שלאם לכם אל-תיראו אל-היכם ואלהי אביכם נתנו לכם מיטמון באמתחטיים כספכם בא אליו ויצא אלהם את-שםעון;²⁴ ויבא האיש את-האנשים ביתו יוסף ויתן ליחוריים;²⁵ ויכלנו את-המנחה עד-בזא יוסף בצהרים כי שמלו כריש ואכלו לחם;²⁶ ויהי יוסף הביתה ויביאו לו את-המנחה אשר-בידם הביטה וישתחוולו ארזה;²⁷ ושאל להם לשילום ויאמר השלום אביכם הוזקן אשר אמרתם העזנו חי;²⁸ ויאמרו שלום ליעבדך לאבינו עזנו חי ויקדו וישתחוו;²⁹ וישא עיניו ורא את-בנימין אחיו בר-אחים ויאמר ההז אה אחיכם הקטן אשר אמרתם אני ויאמר אלהים יחננו בני;³⁰ וימחר יוסף כי-כברנו רחמיין אל-אחיו ויבקש לבוכות ויבא החדרה ויברך שמו;³¹ וורתץ פניו ויצא ויתפקיד ויאמר שעמו לחם;³² וישמו לו לבדו ולהם לבדים ולמצאים האכלים אותו לבדים כי לא יוכלו המצאים לאכל את-הערבים לחם כי-זועבה הוא למצאים;³³ ושבו לפניו הברך כברתו והצעיר צערתו ויתמכו האנשים איש אל-רעיה;³⁴ וישא משתאות פניו אלהם ותובר משאת בנימין ממשאת כלם ממש דות וישתו וישכרו עמו;

"strong= "c:H7812" x-morph= "He,C:Vvw3ms" שָׁחַת" =lemma | וַיְשַׁתֵּחֶן | 11/43:28

Chapter 44

ויזנו את-אשר על-ביתו לאמור מלא את-אמתחות האנשים אל כל אשר יוכל שאות ושים כספ-אייש בפו אמתחון: ² את-גביעו גביע הכספי
תשים בפי אמתחوت הקטן ואות כסף שבתו ויעש דבר יוסף אשר דבר: ³ הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם: ⁴ הם יצאוו את-העיר
לא הרחיקו וויסוף אמר לאשר על-ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: ⁵ הלווא זה אשר
ושתה אדני בו והוא נחש ונחש בז הרעתם אשר עשיתם: ⁶ וונשגם וידבר אליהם את-הדברים האלה: ⁷ ויאמרו אליו למה ידבר אדני בדברים
האלה חילולה לעבדיך מעשותך דבר זהה: ⁸ הנה כסף אשר מצאנו בפי אמתחותינו השיבנו אליו מארץ כנען ואיר נגנבו מבית אדני כסף
זהב: ⁹ ואשר ימצא לנו מעבדיך וממת גס-אנחנו נהיה לאדני לעבדיכם: ¹⁰ יאמר גביעתך דבריכם קיהוא אשר ימצא אתו יהי-לי עבד
ואתם תהיו נקיים: ¹¹ ווימהרו וויזדו איש אמתחותך ארצה ויפתחו איש אמתחותך: ¹² ויחפש בגזול החול ובקטן כליה וימצא חגביע
באמתחות בניןך: ¹³ ווירענו שמלתם ועכם איש על-חמוון ושבו העירה: ¹⁴ ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עזנוו שם וויפלו לפניו
ארצה: ¹⁵ ויאמר להם יוסף מה-המעשה הזה אשר עשיתם הלווא דעתם כירחיש יונחש איש אשר כמי: ¹⁶ ויאמר יהוזה מה-נאמר לאדני
מה-נדבר ומה-נצחך האלים מצא את-ענן עבדיך הננו עבדים לאדני גס-אנחנו גם אשר-מנצא הגביע בידך: ¹⁷ יאמר חילולה לי מעשות
זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהודיל עבד ואתם עלו לשולם אל-אביכם: ¹⁸ וונש אליו יהודה ויאמר כי אדני זכר-נא עבדך
דבר באזני אדני ואל-יחיר אף בעבדיך כי מוכך כפרעה: ¹⁹ לאדני שלאל את-עבדך לאemer קיש-ליכם אב א-ויאת: ²⁰ ונאמר אל-אדני יש-לון אב
זהנו וליד זקנים קטע ואחיו מות וייתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ²¹ ותאמר אל-עבדיך הורדוו אלי ואשימו עני עליו: ²² ונאמר אל-אדני
לא-יונכל הנער לעזוב את-אביו ועב את-אביו ומות: ²³ ותאמר אל-עבדיך אמד-לא ייך אחיכם הקטן אתכם לא תפנו לראות פני: ²⁴ וויהי
עלינו אל-עבדך אבי וונגדלו את-דבורי: ²⁵ יאמר אבינו שברורלנו מעיטאכל: ²⁶ וגנאמר לא נוכל לזרת אס-יש אחינו הקטן אתנו
וונדרנו כי-לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: ²⁷ יאמר עבדך אבי אלינו אתם דעתם כי שנים ולזה-לי אשתי: ²⁸ יצא
חажд מאות ואל-פער אחר טרפ טרפ ולא ראיינו עד-הנה: ²⁹ ולקחתם גס-אט-זה מעם פני וקורחו אסון וחו-ודתם את-שבתי ברעיה שאלה:
עטנה כבאי אל-עבדך אבי והגענו איננו גנופשו השורה בונשון: ³¹ וויהי כראותנו כי-יאו הנער ומית והורדו עבדיך את-שבתי עבדך
אבינו ביגון שאללה: ³² כי עבדך ערב את-הנער מעם אבי לאemer אמד-לא אביאנו אליך וחתמתי לאבי כל-הימים: ³³ ועתה ישב-נא עבדך
עח-הנער עבר לאדני והגענו על-עמ-אחים: ³⁴ כי-יאו על-העלאה אל-אבי והגענו איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את-אבי:

Chapter 45

¹ ולא-יכל יוסף להתaffle לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל-איש מעלי ולא-עמד איש אלהו בטהודו יוסף אל-אחים: ² ויתן את-קלו ברכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: ³ ויאמר יוסף אל-אחים אני יוסף העוז אבי חי ולא-יכלו אחיו לענות אלהו כי נבהלו מפניהם: ⁴ ויאמר יוסף אל-אחים גשורין אליו וונשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר-מברתם את-מצריהם: ⁵ עתה | אל-תעצבז ואל-חויר בעיניכם כימכרתם אותי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפיכם: ⁶ כי-זה שנותם הרעב בקבר הארץ עוד חפש שניים אשר און-חריש וקצר: ⁷ ושלחני אלהים לפניכם לשום לכם שאarity הארץ ולהחנות לכם לפילטה גדלה: ⁸ עתה לא-אתם שלחתם את-הנה כי האלים וישומנו לאב לפרקעה ולodon לכל-ארץ מצרים: ⁹ מהרנו ועל-אל-אבן ואמרתם אליו כה אמר בנה יוסף שמוני אלהים לאdon לכל-מצרים וזה אליו אל-תעכד: ¹⁰ ושבת בארץ-גשן והיית קרוב אליו אתה ובניך ובניך ובקרך וכל-אשר-לה: ¹¹ כל-כלתני אחר-שם כיעוד חמש שנים רעב פרטוש אתה וביתך וכל-אשר-לה: ¹² והנה עיניכם ראות ועuni את-בנימין כירפי המדבר אליכם: ¹³ והגדתם לאבי את-כל-כבד במצרים ואת כל-אשר ראייתם ומהדרתם את-אבי הנה: ¹⁴ וופל על-צואני בנימין-אחים ובר ובנמל בכה על-צוארו: ¹⁵ ונשך לכל-אחים ויבך עליהם ואחריו פן דברנו אחים אתנו: ¹⁶ וקהל נשמע בית פרעה לאמר גאו אתי יוסף ויטב בעני פרעה ובעני עבדיו: ¹⁷ ויאמר פרעה אל-יוסף אמר אל-אחים זאת עשו טענו את-עיריכם ולכובבאו ארצתם כנען: ¹⁸ וקחו את-אביכם ואת-בתיכם ובאו אליו ואתנה לכם את-טוב הארץ מצרים ואכלו את-חלב הארץ: ¹⁹ אתה צויה זאת עשו קחו-לכם מארץ מצרים עמלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את-אביכם ובאתם: ²⁰ ועינכם אל-תחס על-כליכם כי-טוב כל-ארץ מצרים لكم הו: ²¹ ויעשורן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על-פי פרעה ויתן להם צהה לדרכ: ²² כלם נתן לאיש חליפות שמלה ולבניכם גtan שלש מאות כסף וחמש חליפות שמלה: ²³ ולא-בוי שלח זאת עשרה חמלים נשאים מטווב מצרים ושר אנת נשות בך ולחם ומזו לאביו לדרכ: ²⁴ ושלח את-אחים וילכו ויאמר אל-הם אל-תרגז בדור: ²⁵ ויעלו מצרים ויבאו ארץ כנען אל-יעקב אביהם: ²⁶ ויגדו לו לאמר עוז יוסף חי וכי-הוא משל בכל-ארץ מצרים ויניג לבו כי א-האמון להם: ²⁷ וידברו אליו את כל-דבורי יוסף אשר דבר אליהם וירא את-העגלות אשר-שלח יוסף לשאת אותו ותמי רום יעקב אביהם: ²⁸ ויאמר ישראל רב בעוד-יוסף בני חי אלה וראנו בטרם אמות:

Chapter 46

¹ וישע ישראל וכל-אשר-לה ויבא באירה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ² ויאמר אלהים | לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב | יעקב ויאמר הנה: ³ ויאמר אנכי אביך אל-תירא מרדקה מצרימה כי-לגי נזול אשימים שם: ⁴ אנכי ארד עמק מצרים ואנכי עלג גם-עליה וויפר ישית-ך עלייניך: ⁵ ייקם יעקב מבאר שבע וישאו בני-ישראל אל את-יעקב אביהם ואת-טפעם ואת-טפעם ואת-טפעם בעלות אשר-שלח פרעה לשאת אתנו: ⁶ ויקחו את-מكنيיהם ואת-רכישתם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל-זרענו אתנו: ⁷ ובנו ובעו אתנו בנינו ובנינו ונכון זרעו הביא אתנו מצרימה: ⁸ ואלה שמות בני-ישראל הבאים מצרימה יעקב ובנו בכיר ויעקב וראובן: ⁹ ובנו ראנון פולוא וחצון וכרכין: ¹⁰ ובן שמעון ימויאל זכון ואחד בוכון וצחר בוכון וצחר ושאל בר-הכגענות: ¹¹ ובנו לוי גרשון קהת ווירך: ¹² ובנו ויהקה ער ואונן ושלה ופרץ זרחה וימת ער ואונן בארץ כנען ויהו בוגנ-פרץ חצון וחקול: ¹³ ובנו שש-כך תולע ופיה ויב ושמון: ¹⁴ ובנו זבולון סרד ואילון ויחלאל: ¹⁵ אלה | בני לאה אשר ליעקב בפזון ארם ואת-דינה בתו כל-נפש בנו וboneito שלשים ושלש: ¹⁶ ובנו נד צפין וחני שוני ואצבן ערי וארקי ואאל: ¹⁷ ובן אשר מורה ושרה ושרה וברעה תבר ומיליאל: ¹⁸ אלה בן זלפה אשר-בננו לבן לאה בתו ותולד את-אללה ליעקב שיש עשרה נפש: ¹⁹ ובן רחל אשית יעקב יוסף ובנימן: ²⁰ ייולד ליוסף בארץ מצרים אשר לידה-לו אסנת בת-פטוטי פרע כהן און את-מנשה ואת-אפרים: ²¹ ובני בנטון בלע ובכיר ואשלבל גרא ונעמן אתנו וויאש מפם וחופים וארכ: ²² אלה בני רחל אשר-ילד ליעקב כל-נפש ארבעה עשר: ²³ ובנין-ך חשים: ²⁴ ובנין-ך נפטלי יחצאל וגוען וצער ושלם: ²⁵ אלה בני בלה אשר-בננו לבן לרחל בתו ותולד את-אללה ליעקב כל-נפש שבעה: ²⁶ כל-הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירלו מלך נשי בני-יעקב כל-נפש ששים ושת: ²⁷ ובנו יוסף אשר-ילד-לו במצרים נפש שניים כל-הנפש לבתי-יעקב הבאה מצרימה שבעים: ²⁸ ואתי-הוֹהֶה שלח לנו אל-יוסף להורת פנינו גשנה ויבאו ארצה גשן: ²⁹ ויאסר ווסף מרכבתו ועל לקראת-ישראל כי עוזך חי: ³⁰ ויאמר יוסף אל-אחים גשנה ויבא אל-אחים ואל-ביה אביו גשנה וירא אל-אחים ווסף עלי-צאריו ובר בעלה ואגידה לפרקעה ואמרה ישראל אליו יוסף אכמאותה הפעם אחריו ואוטו את-פזון כי עוזך חי: ³¹ ויאמר יוסף אל-אחים ציארי ובר בעלה ואגידה לפרקעה ואמרה אל-אחים ובית-אבוי אשר בארץ-גשן באו אל-אחים: ³² והאנשים היו עזין כיאנשי מקנה היה וצאנם ובקרם וכל-אשר להם הביאו: ³³ הה גשן כירזעבת מצרים כל-רעבה צאן:

Chapter 47

¹ ויבא יוסף ויניד לפרקעה ויאמר אבי אחוי וצאנם ובקרם וכל-אשר להם באו מארץ כנען והם בארץ גשן: ² ומקרה אחוי לך חמשה אנשים ויצם לפנינו פרעה: ³ ויאמר פרעה אל-אחים מה-מעשיכם ויאמרו אל-פרקעה רעה צאן עבדיך גם-אנחנו גם-אבותינו: ⁴ ויאמרו

אל-פרעה לגור בארץ**5** באנן כייאון מרעה לאצן אשר לעבדין כי-כד הירעב בארץ כנען ועתה ישבר-נא עבדיך בארץ גשן:
אל-יוסף לאמר אביך ואחיך באלו**6** ארץ מצרים לפניו הוא במיטב הארץ הוושב את-אביך ואת-אחיך ישבו בארץ גשן ואם-ידעת
וישברם אנשיהול ושחתם שרי מקנה על-אשרל**7** ובא יוסף את-יעקב אביו ויעמדו לפניו פרעה ויברך יעקב את-פרעה:**8** ויאמר פרעה
אל-יעקב כליה ומוי שני חיות:**9** ויאמר יעקב אל-פרעה וכי שני מגורי שלשים ומאת טנה קטע ורעים היו ומוי שני חיות ולא השיגו את-תימוי
שני חיות אבטעי בימי מגורייהם:**10** ויברך יעקב את-פרעה והוא מלפני פרעה:**11** ויושב יוסף את-אבינו ואת-אחינו ויתן להם אהזה בארץ
מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוח פרעה:**12** ויכלכל יוסף את-אבינו ואת-אחינו ואת כל-בית אביו לחם לפני הטף:**13** ולחם אין
בכל-הארץ כי-כד הירעב מאי ותלה ארץ מצרים וארכץ כנען מפני הרעב:**14** וילקוט יוסף את-כל-הכטף הוכמץ בארץ-מצרים ובארץ כנען
בשער אשר-הם שברים ויבא יוסף את-הכסף ביתה פרעה:**15** ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל-מצרים אל-יוסף לאמר
הבה-לנו לחם ולמה נמות נגדר כי אפס כף:**16** ויאמר יוסף הבנו מוקנים ואתנה لكم במקניכם אם-אפס כף:**17** ויבאו את-מקניהם
אל-יוסף ויתנו להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובchromים וננהלים בלחות בכל-מקניהם בשעה ההוא:**18** וותתם השנה
ההוא ויבאו אליו בשנה השניה ויאמרו לו לא-ינכחך מאדני כי אסיתם הכסף ומוקנה הבהמה אל-אדני לא נשאר לפני אדני בלתי
אם-גיטותינו ואדמתנו:**19** למה נמות לעינך גם-אנחנו עם אדמתנו קנה-אתנו ואת-אדמתנו בלחם והריה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרט
ותונ-זוע ונחיה**20** ונא-תודה לא תשים: ויקן יוסף את-כל-אדמת מצרים לפרטעה כי-מקרכו מצרים איש שדה כיזוק עליהם הירעב
וותה-הארץ לפרטעה:**21** ואת-העם העבירו אתנו לערים מkaza גבול-מצרים ועד-קצחה:**22** רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת
פרטעה ואכלו את-חקם אשר נתנו להם פרעה על-לן לא מכרו את-אדמתם:**23** ויאמר יוסף אל-העם הון קניתו אתכם הום ואת-אדמתכם
לפרטעה הא-לכם זרע ורעותם את-האדמה:**24** וזה בתובאות נונתם חמישית לפרטעה וארבעה היות יהיה לך לזרע השדה ולא-כלכם
ולאשר בbatisים ולא-כל לטפכם:**25** ויאמרו החיתנו נמצאים בעיני אדני והיינו עבדים לפרטעה:**26** וישם אתה יוסף לחך עד-היום הזה
על-אדמת מצרים לפרטעה לחשש לך אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרטעה:**27** וישב וישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו
ורבו מאד:**28** ויויעקב בארכץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ומייעקב שני חיו שבע שנים ארבעים ומאת שנה:**29** וירקבי ומיישראל
למות ויקרא | לבני לוי יוסף ויאמר לו אס-א-מצאי חן בעיניך שם-נא ידך תחת ורכי ועשית עמד' חסד ואמרת אל-יא תקברני במצרים:
ושכבותי עם-אבתי ונשאתי ממאדים וקברתו בקברתם ויאמר אני עשה הדבר:**31** ויאמר השבעה לי ושבע לו ושתחו ישראל
על-ראש המטה:**32**

Chapter 48

ויהי אחריו הדברים האלה ואמרו ליעוסף הנה אביך חלה ויוקח את-שנוי בינו עמו את-מנשה ואת-אפרים:² והוא ליעקב ואמר הנה בנו יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על-המיטה:³ ואמר יעקב אל-יעוסף אל שדי נראה-אלך בלו בארץ כנען וברך אותו:⁴ ואמר אליו הנה מפרק והרביטך ונתתיך ל乾坤 עםים וננתתי את-הארץ הזאת לך רעך אחיך אהרון עולם:⁵ עוטה שניבניך הנולדים לך בארץ מצרים עד-באיו אליך מאירומה ליריהם אפרום ומנסה קרואון ושמעון וירולין:⁶ ומולדתך אשרה-חולצת אחיךם לך ויהו על שם אחיהם יקראו בנחלתם:⁷ ואני מפדן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרכך בעוד כבורת-ארץ לך אפרתת ואקברת שם בדורך אפרת הוא בית לחם:⁸ וירא ושרא אל את-בני יוסף ויאמר מי אלה:⁹ ויאמר יוסף אל-אבוי בני הם אש-רינתני אל-אחים בנה ויאמר קח-סניא אליו ואברכים:¹⁰ עניין ישראלי כבדו מזון לא יכול לראות ונשנים אתם אלו וישקה להם ויחבק להם:¹¹ ויאמר ישראלי אל-יעוסף ראה פניו לא פללי והנה הראה אתי אלהים גם את-זרעך:¹² ויזא יוסף אתכם מעם ברקיו ווישתחוו לאפני הארץ:¹³ ויהי יוסף את-שניהם את-אפרים בימיון משכנאל ישראלי ואת-מנשה בשמאלו מימינו וישראל וויש אליו:¹⁴ ונשלח ישראלי את-ימינו ווישת על-ראש אפרום וויאו הצער ואת-شمאלן על-ראש מנשה שכל-את-ידיו כי מנשה הבכור:¹⁵ ויברך את-יוסף ויאמר האלהים אשר התהלך אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי עוזדי עד-היום הזה:¹⁶ המלך הgal את-מי מכל-רע ויברך את-הנערדים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרוב הארץ:¹⁷ וירא יוסף כי-ישית אביו זידי-ימיון על-ראש אפרום וירע בעינוי וויתפרק יד-אביו להסרו אתה מעל ראש אפרים על-ראש מנשה:¹⁸ ויאמר יוסף אל-אבוי לא-כן אבוי כי-זה הבכור שים וימינך על-ראשו:¹⁹ ויקאן אביו ויאמר ידעתי בנו יוציא גמיהו יהילעם וגמיהו יגדל ואל-אחים הקטן יגדל מלחנו וזרעו יהיה מל-הגויים:²⁰ ויבכלם ביום ההוא לאמורך יברך ישראל לאמר ישمر אלהים לאפרים וכמנשה וישם את-אפרים לפני מנישה:²¹ ויאמר ישראלי אל-יעוסף הנה אנחנו מות והנה אלהים עמלם והшиб אתכם אל-ארץ אבתיכם:²² ואני נתתי לך שכם אחד על-אתיך אשר לך חותם מיד האMRI בחרבי ובקשתית:²³

Chapter 49

¹ ייקרא יעקב אל-בנוי ויאמר האספו ואגדה לכט את אשר-יקראו אתכם באחרית הימים: ² הקבצנו ושםנו בני יעקב ושםנו אל-ישראל
³ ארובון בכריו אתה כתוי וראשת אונו יתר שאות ומתר עז: ⁴ פחן כמליט אל-תותולר כי עליית משכני אברון אז חלلت יצועי עליה: פ
⁵ שמעון ולוי אחיהם כל-חמס מכרותיהם: ⁶ בסדק אל-תuba נפשי בהקלם אל-תמוך כבדי כי באפס הרגנו איש וברצעם עקרותושו: ⁷ ארכור אפט
כי לע עברתכם כי קשטה אחלקם בישקב ואפיקם בישראל: ⁸ יהודוה אתה יודוך אחר יdag בערך אביך ישתחוו לך בני אביך: ⁹ גדור אריה

יְהוָה מֶטֶרֶף בְּנֵי עַלְית כְּרֻע וּבְצָאָרִיה וְכָלְבָיא מִיְקִמְנוּ:¹⁰ לֹא יִסּוּר שְׁבַט מִיהוֹזָה וּמְחַקֵק מִבֵן וּגְלִיו עַד כִּיְבָא שִׁילּוֹ¹¹ וְלוּ יִקְהַתֵּן עַמִּים:¹² אֲסִרִי לְגֹפֵן עִירָה¹² וְלִשְׁרָקָה בְּנֵי אֶתְנוֹ כְּבָס בֵּין לְבָשׂו וּבְדִם-עֲנָבִים סָوتָן:¹³ חֲלִילִי עַיְנִים מִין וּלְבָנִים מִחְלָבָה¹³ זְבוֹן הַחֹזֶף יִשְׁכַּן וְהָא לְחֹזֶף אֲנוֹנוֹת וּוּרְכָתוֹ עַל-צִידָן:¹⁴ יִשְׁשָׁרְחָרְחָר גָּרָם רְבָץ בֵּין הַמְשִׁפְתִּים:¹⁵ וְרָא מְנַחָה כִּי טֹוב וְאַתְּ-הָאָרֶץ כִּי נָעָמָה וַיַּטְשַׁכְמוּ לְסֶבֶל וַיְהִי לְמַס-עֲבָד:¹⁶ ذָן יְדֵינוּ עַמּוֹ כָּאֶחָד שְׁבָטִי וּשְׁرָאָל:¹⁷ הַיְדָן נִחְשׁ עַל-יְדָרָך שְׁפִינָן עַל-יְאָרָח הַנְשָׁך עַקְבִּיָּסָוס וַיַּפְלֵר וְכָבוֹן אֲחוֹן:¹⁸ לְיִשְׁוֹעָתָך קְנוּמִי וְהַוָּה:¹⁹ גָּד גְּדוּן וְגְדוּן וְהָא יְגַד עֲקָבָס²⁰ מְאַשֵּר שְׁמָנָה לְחָמָנוּ וְהָא וְתַּמְןָ מַעֲדָנִים לְלָבָס:²¹ גַּפְתָּלִי אַיִלָה שְׁלָחָה הַנְתַּנָּן אַמְרִי-שְׁפָרָס:²² בְּנֵי פָרָת יוֹסֵף בְּנֵי עַלְיָעָן בְּנֵות אַצְדָה עַלְיָרָשׁוֹ²³ יוֹמְרָרוּהוּ וְרָבָו וּשְׁטַחוּהוּ בְּעַלְיָחִים:²⁴ וַיַּפְזֹז זְרוּעַ יְדֵינוּ מִידֵי אָבָיו וּמִזְרָקֵנוּ וְאֶת שְׁדֵי וּבְרָכָך בְּרָכָת שְׁלָמִים מַעַל בְּרָכָת תְּהָום רְבָצָת תְּחָת בְּרָכָת שְׁדִים וּוּרְחָם:²⁶ בְּרָכָת אָבָיו גַּנְבָּרוּ עַל-בְּרָכָת הָרוֹי עַד-תְּאַתָּאָת גַּבְעָת עַולְם תְּהִוָּן לְרָאש יוֹסֵף וְלַקְדַעַד נִזְרָא אֲחוֹנוּ²⁷ בְּגַנְיָמִין זָבָר בְּבָהָר יְאַכֵל עַד וּלְעַרְבָ יְחָלָשָׁל:²⁸ כָּל-אֱלֹהָה שְׁבָטִי וּשְׁרָאָל שְׁנִים עָשָׂר וְזֹאת אַשְׁר-דִבָר לְהָם אֲבָיהֶם יְזִבְרָר אֲוֹתָם אֲשֶׁר כְּבָרָכָתוּ בְּנֵר אֲתָם:²⁹ וַיַּצְא אָוֹתָם וַיֹּאמֶר אֶל-רְبָמָן אֲנַי נִזְקַפְתִ אֶל-עַמּוֹ קְבָרוּ אֶל-בְּמַעַלה אֲשֶׁר בְּשָׂדָה הַחַת:³⁰ בְּמַעַלה אֲשֶׁר עַל-פְנֵי-מִמְרָא בָּאָרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר קָנָה אֶבְרָהָם אֲתִ-הַשְׁדָה מִתְּעִפְרָן הַחַת:³¹ שְׁמָה קְבָרוּ אֶת-אֶבְרָהָם וְאֶת שְׁרָה אֲשֶׁתָּה שְׁמָה קְבָרוּ אֶת-יִצְחָק וְאֶת רְבָקָה אֲשֶׁתָּה שְׁמָה קְבָרוּ אֶת-תְּלָאָה:³² מִקְנָה הַשְׁדָה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר-בָוּ מִאַת בְּנִיתָה:³³ וַיַּכְלִיל יְעַקב לְצֹאת אֶת-בְּנֵי וַיַּאַסֵּף רְגָלָיו אֶל-הַמֶּתֶה וַיַּגְעַע וַיַּאֲסַף אֶל-עַקְבָ:

¹⁰ שִׁילָה | lemma= "שִׁילָה" x-morph= "He,Np" strong= "H7886" 49:10

¹¹ עִירָה | lemma= "עִיר" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" strong= "H5895" 49:11

¹² סָוֹתָה | lemma= "סָוֹת" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" strong= "H5497" 49:11

Chapter 50

וַיַּפְלֵל יוֹסֵף עַל-פְנֵי אָבָיו וַיַּכְלִיל עַלְיוֹ וַיַּשְׁקַל-לוֹ² וַיַּצְא יוֹסֵף אֶת-עַבְדָיו אֶת-הַרְפָאִים לְחַנֵט אֶת-אָבָיו וַיַּחֲנֹנוּ הַרְפָאִים אֶת-יִשְׂרָאֵל:³ וַיָּמְלָאוּלָו אֲרָבָּעִים יָמִים כִּי כִן יָמְלָאוּ וְמִי הַחֲנִיטִים וְיִבְכּוּ אֶת-יָמִים יָמִים:⁴ וַיַּעֲבֹרְוּ יוֹסֵף אֶל-בְּמַעַלה אֲשֶׁר אָמַר בְּשָׂדָה לְאַבְרָהָם וְעַמְלָא מִצְאָתָי חָן בְּעַנְיָלָם דְבָרָדְנָא בָאָזְנִי פָרָעה לְאָמֵר:⁵ אָבָי הַשְׁבִּיעָנוּ לְאָמֵר הַנָּה אֲנֵנִי מִתְבָּרְבָּרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בָאָרֶץ כְּנַעַן שְׁמָה תְּקַבְרָנִי וְעַתָּה אָעַלְהָאָא וְאַקְבָּרָה אֶת-אָבָיו וְאֲשֶׁבָה:⁶ וַיֹּאמֶר פָרָעה עַלְהָה וְקַבְרָבָא אֶת-אָבָיו כָּאֲשֶׁר הַשְׁבִּיעָר:⁷ וַיַּעַל יוֹסֵף לְקַבְרָבָא אֶת-אָבָיו וְעַלְוָו אֲתָה כָּל-עַבְדִי פָרָעה זְקִנָּי בַּיּוֹתָו וְכָל-זְקִנָּי אֶרְצִים-מִצְרָיִם:⁸ וּכְל-בֵּית יוֹסֵף וְאֲשֶׁר וּבֵית אָבָיו וְלַקְרָב טֶפֶם וְצָאנָם וּבְקָרָם עַזְבָו בָאָרֶץ גַּשְׁנָה גַּמְפָרִים וְגַמְפָרִים וְגַמְפָרִים כִּי-בְּדָמָד:¹⁰ וַיַּבְאֵוּ עַד-גָּרָן הַאָטָד אֲשֶׁר בָּעַרְבָ הַיְרָדָן וְיַסְפְּדוּשָׁם מִסְפָּד גָּדוֹל וְכָבֵד מַאַד וַיַּעַש לְאָבָיו אֶבְל שְׁבָעָת מִים:¹¹ וַיָּרָא יוֹשֵב הַאָלֶז הַכְּנָעָן אֶת-הַאָבָל בְּגָרָן הַאָלֶז וְיַאֲמַר אָבָל כָּבֵד זָהָב זְהָב לְמִצְרָיִם עַל-כָּל-כָּבֵד זְהָב:¹² וַיַּעֲשֵׂו בְּנֵי לוֹ כִּי כִאָשֶׁר צָוָם:¹³ וַיַּשְׁאַל אָבָיו אֶת-בְּנֵי אֶת-הַשְׁדָה אֲחַזְתִ-קְבָרָב מִתְּעִפְרָן הַחַת:¹⁴ וַיַּשְׁבַּב יוֹסֵף אֲשֶׁר כָּנָעָן שְׁמָה וְאֲשֶׁר כָּנָעָן וְכָל-הַעֲלִים אֲתָה לְקַבְרָבָא אֶת-אָבָיו:¹⁵ וַיַּאֲמַר אָבָיו אֶת-יִצְחָק כִּי-מִתְּעִפְרָן הַחַת:¹⁶ וַיַּצְא יוֹסֵף לְאָמֵר לְאָבָיו וְיַבְאֵוּ מִתְּעִפְרָן הַחַת:¹⁷ כַּה-תָּמָרְנוּ לְיוֹסֵף אֲנֵא שָׁא נָא פְשָׁע אֲחָזָה וְיַבְאֵוּ מִתְּעִפְרָן הַחַת:¹⁸ וַיַּלְכֵו גַּס-אָחָז וְוַיַּפְלֵל לְפָנָיו וְזָנוֹלְוָה לְפָנָיו הַגְּנוּ לְגַעְבָד:¹⁹ וַיֹּאמֶר אֶל-אָלְמָהָם וְיַסְרֵב יוֹסֵף לְאָבָיו אֶת-יִתְיָאָו כִּי-הַתְּחִת אַלְמָהָם אֲנֵנוּ:²⁰ בְּדָבָרָם אָלְמָהָם וְזָנוֹלְוָה לְפָנָיו:²¹ וַיַּעֲתֵה אֶל-תְּנִינָה אֲנֵנוּ אֲכָלֵל אֶת-כָּתָם אֲתִ-תְּנִינָה וְיַנְחֵם חַשְׁבָתָם עַל-רְעֵה אֲלֵהֶם חַשְׁבָה לְטַבָּה לְמַעַן עֲשָׂה כִּי-זָמָן הַחַת עַמְּרִיבָב:²² וַיַּשְׁבַּב יוֹסֵף בְּמִצְרָיִם הוּא וּבֵית אָבָיו וַיַּתְּהִיר יוֹסֵף מִאֶחָיו וְעַשְׂרֶנִים:²³ וַיָּרָא יוֹסֵף לְאָפָרִים בְּנֵי שְׁלָשִׁים גַּם בְּנֵי מִכְרָר בְּנֵי מִכְרָר וְזָנוֹלְוָה לְפָנָיו:²⁴ וַיַּרְמַנְשֵׁה לְלֹדוֹ עַל-לְבָבִים וְיַסְרֵב יוֹסֵף אֶל-אָחָיו אֲנֵנוּ מִתְּעִפְרָן הַחַת:²⁵ וַיַּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר פָּקָד וּפְקָד אֶל-הַיּוֹם אֲתָם וְהַעֲלָתָם אֶת-עַצְמֹתֵי מִזָּהָב:²⁶ וַיַּמְתַהֵר יוֹסֵף בְּנֵי אֶת-הַיּוֹם וְיִשְׁמַם בְּאָרוֹן בְּמִצְרָיִם:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community